

Zeppelin nad Londonom.

ANGLEŽI SO VJELI ZEPPELIN IN MOŠTVO. — 28 OSEB JE BILO UBITIH, MED KATERIMI JE VEČ ŽENSK IN OTROK. — 99 JE RANJENIH. — USODA DRUGEGA ZEPPELINA.

London, Anglija, 24. septembra. — Izmed dvanajstih Zeppelinov, ki so sinoči napadli Anglijo, da bi "posiljali nanjo smrt in opustošenje", ležita dva uničena pri vasi Mangold, Essex okraj. Postala sta žrtve protizračne artilerije, ki je branila pred njimi londonska predmestja. — Moštvo enega Zeppelina je mrtvo, niti eden ni živ ostal; moštvo drugega, ki obstoja iz 22ih mož, je pa vjeto.

Letalci so umorili osemindvajset mož, žensk in otrok, devetindevetdeset je pa ranjenih. Domneva pa se, da je še več oseb izgubilo življenje, kajti mogoče je, da jih je še več pod razvalinami raznih hiš.

V krajih, ki spadajo še pod mesto London, je bilo ubitih 17 mož, 8 žensk in 3 otroci.

Ranjenih je bilo pa 45 mož, 37 žensk in 17 otrok. Eden izmed Zeppelinov je priletel na tla goreč, med tem ko je drugi padel počasi, čemer se ima moštvo zahvaliti, da se ni ubilo.

Prvega Zeppelina je doletela ista usoda kot je onega pred tremi tedni, le to je, da ni bilo to moštvo tako razmesarjeno kot je bilo ono prvo.

Domneva se, da niso bili vsi zrakoplovci takoj ubiti, ko je Zeppelin priletel na tla, kajti kapitanovo truplo so našli več korakov od Zeppelina, iz česar se da sklepati, da ni bil takoj mrtev, ko je priletel na tla.

Poleg protizračne artilerije je šlo nad Zeppeline tudi več angleških zrakoplovov, tako da so bili Zeppelini napadani od vseh strani.

Bobnenje, ki so ga povzročile nemške bombe, so slišali v mnogih delih mesta.

Domneva se, da bo imela usoda teh treh Zeppelinov na nemško zrakoplovsko politiko velike posledice. Gotovo ne bodo zdaj s takim veseljem poletali nad Londonom in metali bombe ter žnjimi morili ženske in otroke. Londončani so bili danes veseli, kljub temu, da je toliko meščanov izgubilo življenja.

Mesto je zdaj proti Zeppelinom veliko boljše zavarovano kot je bilo pred kratkem, to najbolj priča, da je v treh tednih našlo nad Londonom troje Zeppelinov svoj konec.

Zeppelini so povzročili več požarov, materialna škoda je primeroma velika. Zeppelini, ki so povzročili ta napad, so bili veliko večji, kot so bili dozdaj v navadi.

Zahodno bojišče.

NA SOMMESKI FRONTI JE BILO ZADNJI DAN VELIKO BITK V ZRAKU. — NAD PETDESET ZRAKOPLOVOV JE NAŠLO SVOJ KONEC. — ZAVEZNIKI SO JIH IZGUBILI 23, NEMCI PA 24.

London, Anglija, 24. septembra. — Tekom zadnjega dne ni bilo na sommeskem bojišču posebnih bojov, infanterija in artilerija so skoro cel dan počivale. Nemci so sicer vpriporili par napadov, ki so bili pa tako malenkostni, da ni vredno posebej omenjati.

Vreme je bilo kot nalašč za zračne aktivnosti. Poročila se glase, da sta bili obe strani na delu.

Popoldansko poročilo francoskega vojnega urada se glasi, da so francoski avijatiki uničili triindvajset nemških zrakoplovov.

Na sommeskem bojišču je bilo vseh skupaj devetindvajset zračnih bojov. Dalje pa poročajo Angleži, da so njihovi zrakoplovci v soboto uničili pet nemških aeroplanov; toraj skupaj osemindvajset.

Dva francoska zrakoplova, poročja Pariz, sta poletela nad Essen, kjer ima Krupp svoje tovarne, na katere sta vrgla več bomb in se nato srečno in nepoškodovana vrnila nazaj.

Sedem drugih francoskih zrakoplovcev je pa bombardiralo munijske tovarne pri Bombachu in Thionville.

General Haigovo poročilo se pa danes glasi, da so angleški zrakoplovci bombardirali pretekli večer nemške postojanke na petih točkah za nemško črto. Dalje tudi poročja, da je bil neki nemški aeroplan uničen, ko je zadel skupaj z angleškim.

Berlin, Nemčija, 24. septembra. — Nemški glavni stan poroča, da se je vršilo v zraku veliko bojov, v katerih so izgubili zavezniški 24 zrakoplovov, medtem ko so jih Nemci le šest.

Kar se tiče bojov na zemlji, je položaj neizpremenjen. Na verdunski fronti je bilo nekaj artilerijskih aktivnosti, ki pa istotako niso imele nobenih posledic na celo situacijo.

Pariz, Francija, 24. septembra. — V zračni bitki, ki se je vršila nad Thannom, je bil ubit seržant Kiffen Rockwell iz Atlante, Ga.; Rockwell je padel na zopet zavzeto ozemlje v Alzaciji, prav blizu onega kraja, kjer je pred petimi meseci izstrelil svojega prvega nasprotnika.

Wilson in 8-urno delo.

Wilson pravi, da je osemurno delo "narodna potreba". — Zdr. države imajo pred seboj velik problem.

V soboto popoldne je v Long Branch, N. J. govoril predsednik Wilson. V svojem govoru je največ razpravljal o svoji metodi, katere se je poslužil v pretečem železniškem štrajku.

Izjavil je, da je vlada morala to storiti. Rekel je, da s tem železniško vprašanje še ni rešeno, pač pa je to, da se je naredilo postavo, dalo priliko in čas, da se to vprašanje naprej rešuje.

"Najbolj temen oblak so na domačem obzorju nezadovoljive razmere med kapitalom in delavstvom", je rekel. "Ta problem bo treba rešiti."

Zahtevo za osemurni delavnik se ni moglo in se ni smelo predložiti razsodišču, pravi predsednik Wilson. Republikanci v kongresu so predlogo sprejeli, ker so vedeli, da je umestna. On se je izrazil, da je prepričan, da bo kongres v popolno zadovoljstvo vseh rešil železniško vprašanje.

Predsednik Wilson je govoril delegaciji vseh trgovcev iz vseh delov Združenih držav, poleg tega je bilo pa med občinstvom tudi več sto domačinov.

Iz Long Brancha se danes poroča, da bo šel predsednik Wilson danes v Baltimore, Md., kjer bo nagovoril National Grain Dealers Association. Razume se, da bo govoril o businessu.

To bo njegov drugi govor. Domneva pa se, da bo še več govorov, v katerih bo največ razpravljal o gospodarskem kreditnem aktu, federalnem rezervnem aktu, predlogi za dobra pota, o tarifi in o bodoči trgovini z Evropo, kakor tudi o osemurnem delu.

Stavka na Grškem je končana.

Atene, Grška, 24. septembra. — Včeraj se je končala stavka poselitih železniških delavcev, ki se je vršila par dni v Atenah in Pirreju.

Zadnje čase je bilo v Grški več delavskih nemirov v raznih industrijah.

Pozor pošiljatelj denarja!

Vred nagotovega dostavljanja pošte, ki je namenjena v Ameriko v Avstrijo in Nemčijo ter narobe sprejemamo denarne pošiljke do preklica le pod pogojem, DA SE VELED VOJNE IZPLAČAJ MOGOČE Z ZAMUDO. DENAR NE BO V ROBNEM SLOVAJU IZGUBLJEN, ampak nastati zmorejo le zamude. Mi jamčimo na vsako denarno pošiljko toliko časa, da se izplača na določen način. Istotako nam jamčijo zanesljive ameriške banke, s katerimi smo sedaj v zvezi radi vojne in radi popolne sigurnosti pri pošiljanju denarja.

Cene:			
K	\$	K	\$
5....	85	120....	16.20
10....	1.50	130....	17.55
15....	2.20	140....	18.90
20....	2.85	150....	20.25
25....	3.55	160....	21.60
30....	4.20	170....	22.95
35....	4.90	180....	24.30
40....	5.55	190....	25.65
45....	6.25	200....	27.00
50....	6.90	250....	33.75
55....	7.60	300....	40.50
60....	8.25	350....	47.25
65....	8.95	400....	54.00
70....	9.60	450....	60.75
75....	10.30	500....	67.50
80....	10.95	600....	81.00
85....	11.65	700....	94.50
90....	12.30	800....	108.00
100....	13.50	900....	121.50
110....	14.35	1000....	132.00

Kar se tiče omejenosti skrajnih denarjev, smo priporočili računati po najnovjših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. Vselej se bo zgodilo, da dobi denar, ki je vreden, pa tudi kaj manj. Zato dajmo na upad povzročiti par dni zamude in ne tvehati, da dobi denar, ki je vreden, pa tudi kaj manj. Zato dajmo na upad povzročiti par dni zamude in ne tvehati, da dobi denar, ki je vreden, pa tudi kaj manj.

FRANK SAKSER, 24. septembra, 1916.

Stavka iz simpatije.

Domneva se, da ne bodo zastavkali vsi unijaki delavci. — Uradniki bodo baje odkrili zaroto proti unionizmu.

Uradniki delavskih organizacij so se včeraj izrazili, da je več uni v New Yorku in New Jersey takoj pripravljenih zapustiti delo in iti na stavko iz simpatije do železniških štrajkarjev.

Kot že slednjič poročamo, stavka se bo pričela v sredo. Dalje pravijo uradniki, da bo stavka imela tak učinek, da bo končana najkasneje v dveh dneh.

Dozdaj so volile za stavko šele dve uniji, in sicer mesarska in pa prevažalci vlačilnih žolnov.

Gotovo pa je, da stavka ne bo tako sijajna kot so odkrivali mislili delavski voditelji, kajti veliko posameznih članov ni za stavko, vendar gotovo je, da bodo zastavkali oni delavci, katerih delo je neobhodno potrebno, da vozijo železnice.

Delavski uradniki so včeraj obljubili, da bodo v kratkem odkrili veliko zaroto proti delavskemu unionizmu.

Kar se tiče newyorških železnice je običajno, nadzemske in podzemne železnice obratujejo, drugače je pa s cestnimi.

Lahi.

Avstrijci so pogladi v zrak goraki vrh. — 391 Lahov je vjetih. — Hudi napadi so bili odbiti.

Dunaj, Avstrija, 24. septembra. — Avstrijske čete so eksplozivno mino in tako pogladi v zrak vrh Monte Cimone na tirolski fronti. Tako poročja danes avstrijski vojni urad. Monte Cimone so Lahji vzeli Avstrijem 24. julija.

V teh bojih so Italijani izgubili skoraj štiristo mož, namreč toliko je bilo samo vjetih, med njimi je bilo tudi trinajst častnikov.

Em, Italija, 24. septembra. — Na Krasu, na katerem si italijanske čete pričele z ofenzivo (t) so Avstrije vpriporili hud napad, ki se jim pa ni posrečil.

Prizorišče tega boja je bilo pri višini št. 208, ki se nahaja južno od Nove vasi. Enkrat so avstrijski vojaki sicer vdrl v italijanske zakope, toda takoj so morali zopet ven. Tn boji so se vršili zgedaj zjutraj, ko je bilo še temno.

Ko se je zdanilo, je sovražnik po novil svoje napade na višino št. 144, ki se nahaja severovzhodno od Tržiča. Na vseh krajih je bil sovražnik uspešno odbit.

Avstrijci so imeli velikanske izgube.

Švica in mir.

Ženeva, Švica, 24. septembra. — Švicarska vlada je odgovorila na več prošnji, katere so se glasele, da bi stori la kak korak za mir, da še ni čas zato in da bi bilo vsako vmešavanje zaman.

Potres v Nicaragui.

San Juan del Sud, Nicaragua, 24. septembra. — Tukaj se je danes čutilo hud potresni sunek. O kakvi veliki škodi se dozdaj ni še poročalo.

Potres.

Washington, D. C., 24. septembra. — 2300 milj od Washingtona je bilo čutilo potresne sunke na seismografu na Georgetown univerzi.

Sunki so trajali skoro trideset minut.

Nemci so zaplenili še en nizozemski parnik.

London, Anglija, 24. septembra. — Nemške vojne ladje so zaplenile nizozemski parnik "Batavij H." — Odvedle so ga v Zeebruge.

Kanadsko vojno posejilo.

Ottawa, Kanada, 24. septembra. — Kanadčani so podpirali 180 milijonov dolarjev vojnega posejila, toraj skoro je enkrat več kot je bilo, razpisano; razpisnosta je namreč bila 340,000,000.

Uboga Grška.

Grški kralj je izgubil vso avtoriteto. — Revolucionarno gibanje ne prestano naraščati.

London, Anglija, 24. septembra. — Iz Aten poročajo, da so Bolgari, ki so se umikali iz Florine, prisilili neko stotnijo grškega 33. polka, da jih je spremljala.

Gotovo se je že večkrat kaj takega pripetilo, toda poročilo je bilo dozdaj prvo. Vlada se namreč boji, da bi se s temi poročili ljudstvo še bolj ne razburilo.

Nemški zunanji minister pl. Jagow, je obljubil, da bo poslal nazaj na Grško 4. grški armadni zbor, katerega so bili Nemci vjeli in odvedli seboj. Kakorhitro dobi Nemčija garancije, da zavezniški teh čet ne bodo vjeli, bodo vojaki odpotovali preko Švice proti svoji domu.

Atenski dopisnik nekega tukajšnjega lista poroča, da se bo bivši grški ministrijski predsednik Venizelos v najkrajšem času podal v one kraje, kjer se je začelo revolucionarno gibanje. Njegova naloga je organizirati vse revolucionarje.

Grški kralj je samo kralj po imeu. Grška vlada nima nobene besede v Solunu, Thasosu, Lemnosu, Chiosu, Samosu in Mitileneh. Tem bo v kratkem sledila tudi Kreta.

Po Atenah je vse polno plakativ, na katerih je zapisano: — Meč v roke, kralj, ali pa odstopi!

Kralj njima več svoje avtoritete. Hiše, v katerih imajo revolucionarji svoje orodje, stražijo revolucionarji. Kralj si ne upa več nastopiti proti Venizelosu.

Atene Grško, 24. septembra. — Vojstvo grških bojnih ladij je zatrla vstajo na križarki "Averov". 300 mornarjev so zaprli in vklenili. Kaj se bo zgodilo z njimi, ni znano.

Grška vlada je baje pripravljena na intervenirati ter napovedati kar na svojo roko Bolgarski vojno. — To se bo zgodilo tudi, če ne dajo zavezniški Grkom nikakih koncesij, če bodo zavezniški zapovedali, bo grški kabinet takoj resigniral.

Pritožba radi "hudičevih strojev".

London, Anglija, 24. septembra. — "Exchange Telegraph" je dobil iz zanesljivih virov poročilo, da namerava nemška vlada pri Mednarodnem Rdečem križu protestirati radi najnovejših vojni strojev, namreč takozvanih "hudičevih strojev", katerih so se Angleži poslužili v enem zadnjih bojov.

Nemška vlada vstraja na tem stališču, da so ti stroji v nasprotju z metodami civiliziranega vojskovanja. (Civilizirano vojskovanje? — Kako se naj neki to razume!!)

DENAR SE LAHKO ODPOŠLJE V STARO DOMOVINO TUDI PO BREŽJONEM BRZOJAVI.

Cena kronam je ista kot pri navadnih pošiljках; le za naslov se računa 65 centov za vsako besedo. Najboljše je, da se nam pošlje \$4 za vsak naslov; ako bo kaj preveč, ali kaj premalo, bomo poslali nazaj ali pa sporočili, da se nam še dopolnje.

Zdaj je mogoče poslati le okrogla sveta, kot naprimer: K 100, 200, 300 itd. do K 10,000.

Brezplačne pošiljke grede vse v Nemčijo, od tam se pa pošljejo denarne nakaznice po pošti na zadnje mesto.

Natančno smo poizvedeli, da take pošiljke dosepej primeroma hitro za sedanje razmere. — Zgoditi se pa kaj lahko, da pošiljatev traje tudi dalj časa in to, ako se napravijo napake pri brezplačnem brzojavu; denarja se ne more izgubiti, pač pa je mogoče zakasnitev, ako se urine kje kako napaka.

Kdor želi poslati na ta način denar v staro domovino, mora natančno napisati naslov in dati: pošlje naj se po brezplačnem brzojavu.

Denar za brezplačne brzojavke pošiljate po poštama Money Order ali pa gotov denar v priporočnem listu, ne pa potom privatnih čekov.

FRANK SAKSER, 24. septembra, 1916.

Z vzhodne in balkan. fronte Zavezniki so se umaknili

NEMCEM SE JE POSREČILO ODEITI VSE RUSKO-RUMUNSKO NAPADE NA PRELAZ VULKAN. — BOLGARI SO ZAVZELI V MACEDONIJI NEKAJ POSTOJANK. — VROČA BORBA OB PRIPETU. — RUSI SO VJELI 1,500 AVSTRIJSKIH IN NEMŠKIH VOJAKOV. — BOLGARI KONCENTRIRAJO SVOJE ČETE PRI KAJMAKALANU. — V DRAMI SO ARETIRALI ŠKOFA. — GARANCIJE.

Petrograd, Rusija, 24. septembra. — Ruski generalni štab poroča o bojih v Galiciji:

— Med Pripetom in med rumunsko mejo se vrše izvanredno vroči boji. Včeraj bi bili Avstrijci kmalo zavstavili naše prodiranje. Ob gorenjem teku reke Seret med Majanovom in Kabuzovom so koncentrirali veliko množino vojaštva, katerega je pa naša artilerija po kratkem obstreljevanju razkropila. Pri tej priliki smo vjeli 1,500 avstrijskih in nemških vojakov ter zaplenili veliko vojnega materiala.

Berlin, Nemčija, 24. septembra. — Vrhovno poveljstvo nemške armade je izdalo sledeče uradno poročilo:

— Močni ruski oddelki so napadli petkrat naše pozicije med Seretom in Strypu. Pri Majanovu so bili vdrl v neko našo postojanko, odkoder smo jih pa po kratkem boju pregnali. Vjeli smo 700 mož in zaplenili nekaj vojnega materiala.

Armadna skupina avstr. prestolonaslednika: V Karpatih smo zopet osvojili vse ono ozemlje, katero smo izgubili pri Kombrosravi in Budovi. Severovzhodno od Kirlibabe se je vnela vroča bitka, ki še ne bo tako kmalo končana.

Dunaj, Avstrija, 24. septembra. — Avstrijski generalni štab poroča:

— Rumunska fronta: V bližini Vulkan prelaza smo odbili močan sovražniški napad. Pri Braševu in na vzhodni sedmograški fronti se ni ničesar posebnega pripetilo. Napadov na Vulkan preloza so se udeležile tudi ruske čete. V Dobrudži je položaj neizpremenjen.

Sofija, Bolgarsko, 24. septembra. — Uradno se poroča sledeče:

— V Dobrudži je položaj neizpremenjen. Sovražnik je poskušal zavzeti vas Moustrafraze, kar se mu pa ni posrečilo. Ko se je pojavila naša kavalerija, se je v divjem begu umaknil.

London, Anglija, 24. septembra. — Angleško vojno ministrstvo je dobilo iz Soluna sledeče poročilo:

— Naše čete so na treh mestih prekoračile reko Strumo in zasedle Janinan. Naša artilerija je pregnala sovražnika izpred Develjana. Vzhodno od jezera Doiran se vrše manjši spopadi.

Solun, Grška, 24. septembra. — Kljub silnemu odporu bolgarskih čet se je posrečilo Srbom na planoti Kajmakalan napredovati za kakih 200, oziroma 300 metrov. Bolgari so začeli ob tej točki koncentrirati močno armado.

Na povelje narodnega obrambnega odbora so v Drami aretirali škofa, ki je javno govoril proti zaveznikom in Venizelosu.

Berlin, Nemčija, 24. septembra. — Nemški državni tajnik je sprejel danes v avdienci grškega poslanika. Poslanik ga je v imenu svoje vlade prosil, da naj Nemčija prejkomogoče odpošlje četrti grški armadni zbor preko Švice v domovino.

Državni tajnik mu je odvrnil, da je prosil poveljnik četrtga grškega armadnega zbora Nemce za pomoč in da Nemci ne smatrajo grških vojakov kot vjetnike, pač pa kot goste. Slednjič mu je obljubil, da se bo morda dalo kaj napraviti, samo grška vlada bo morala dati Nemčiji zagotovilo, da teh vojakov ne bo kaznovala.

London, Anglija, 24. septembra. — Bolgarsko generalni štab je sporočil danes z macedonske fronte:

— Južno od Popli smo zavzeli z naskokom del Stare Nerečke planine. V Dobrudži smo zavstavili sovražniško prodiranje.

Pri Kajmakalanu se je vršil vroč artilerijski dvoboj, ki se je končal z našo zmago. V dolini reke Moglenice smo razkropili več sovražniških oddelkov. Ob reki Strumi je položaj neizpremenjen.

London, Anglija, 24. septembra. — Neka tukajšnja brzojavna agentura je dobila iz Aten poročilo, da vpriparjajo Srbi neprestano napade na Staro Nerečko planino. Na tej planoti se nahajata utrdbi Tsovka in Baba Kete. Šele tedaj, ki zavzamejo te dve postojanki, bodo lahko začeli s prodiranjem proti Bitolju.

Pri Kenali, kjer imajo Nemci šestnajst vrst strelnih jarkov, bodo naleteli na močan odpor.

Tudi vzhodno od Černe so Srbi nekoliko prodrli ter vjeli nekaj vojakov.

Berlin, Nemčija, 24. septembra. — Uradno poročilo nemškega generalnega štaba se glasi:

— Na Balkanu se ni zadnje dni ničesar posebnega pripetilo.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in	Za pol leta za mesto New York..	2.00
Canada	Za Evropo za vse leto	4.50
Za pol leta	Za Evropo za pol leta	2.50
Za celo leto za mesto New York..	Za Evropo za četrt leta	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izveniš nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujojo.
Denar naj se blazovolno pošilja po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljankam naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4057 Cortlandt.

Irci in Angleži.

Čudno je, a resnično. Med Slovenci v Ameriki so ljudje, ki se ogrevajo za Anglijo, o kateri mislijo, da bo rešiteljica malih narodov, predvsem Srbov, Slovencev, Hrvatov itd.

Celo taki so, ki so prezirli ali niso hoteli videti zadnje irske vstaje, zadušene v krvi, in ki smelo trdijo, da je bila ta vstaja popolnoma neosnovana ter vprizorjena od fanatikov in nerazsodnih ljudi.

Kaj se sme zaupati Angležem, takozvanim braniteljem malih narodov, nam pove zgodovina in vsakdo, kdor je nekaj čital, lahko po svoji lastni pameti razsodi, koliko so resnična vsa zagotovila in vse obljube, ki prihajajo s te strani.

Anglija je imperialistična, a obenem demokratična država.

Demokratična je le toliko, kolikor vlada narod po svojih ljudskih zastopnikih in lordih.

Resnica je, da nima kralj nobene besede ter da je le zunanji znak ali pooslobljenje državne sile.

Z demokratičnimi načeli pa se ne spaja mišljenje angleškega naroda.

Tekom stoletij in stoletij se je Angležem vcepilo misel, da je Anglež prvi na svetu in da ni večje časti kot da more človek reči: Jaz sem angleški državljani!

Pred dva tisoč let je lahko šel Rimljan v katerikoli znani kraj in je rekel: Jaz sem rimski državljani!

Nobenemu nasilju ni bil izpostavljen dokler je bila rimska država v polnem cvetu.

Na istem stališču stoje danes Angleži. Najbolj pomembno je pa, da nimajo niti smisla niti pojma o svobodi drugih manjših narodov. Pravzaprav jim ne smemo zameriti, kajti vzgojeni so bili v tem in teh naziranj se drže.

Irska je pod absolutnim gospodstvom Anglije šele približno nekaj nad sto let.

Prej so bili Irci deloma svobodni, toda zvezani z Anglijo kolikor je dopuščal dobrobit irske dežele same. Kakor hitro se je Anglija razvila v svetovno silo, je zapadel tudi irski narod usodi, katera je bila namenjena vsem narodom, ki so bili v direktnem stiku s to razvijajočo se državo.

Kot Indijci in drugi kolonisti Anglije, sanjajo tudi Irci o popolni svobodi in neodvisnosti.

Odgovorni ministri in angleški državniki vedo, upoštevajo težnje teh narodov, a obenem razumejo, da bi ti narodi sami zase in svobodni ne mogli živeti istega življenja kot ga žive danes.

Sredi preteklega stoletja je divjala na Irskem lakota. Angleži in vlada so si na vse načine prizadevali, da zamore irski narod in z njim hrepenenje po svobodi in neodvisnosti.

Njih nakana se je izjalovila. Dasiravno decimiran, oslavljen, je irski narod ostal ter pričel živeti boljše življenje v spoznanju, da ima v svojem gospodarju največjega nasprotnika.

Vse navdušenje in hrepenenje po svobodi pa nima nobenega smisla, če ni zvezano s treznim razmislekom ter vpoštevanjem vseh dejstev, ki se tičejo osvoboditve in preporeka naroda.

Irska bi bila lahko svobodna, a kot svobodna bi bila stokrat bolj odvisna od sosednih držav in prva med temi bi bila Anglija.

Dokler ima država kot je Anglija nagromadenih toliko sil in pripomočkov, je vsaka borba kaknega manjšega naroda proti njeni nadvladi nemogoča.

Glavni cilj irske politike bi moral biti zasedaj, da se sprijazni s to nadvlado ter pridobi za narod kolikor mogoče veliko svobodščin ter pravice.

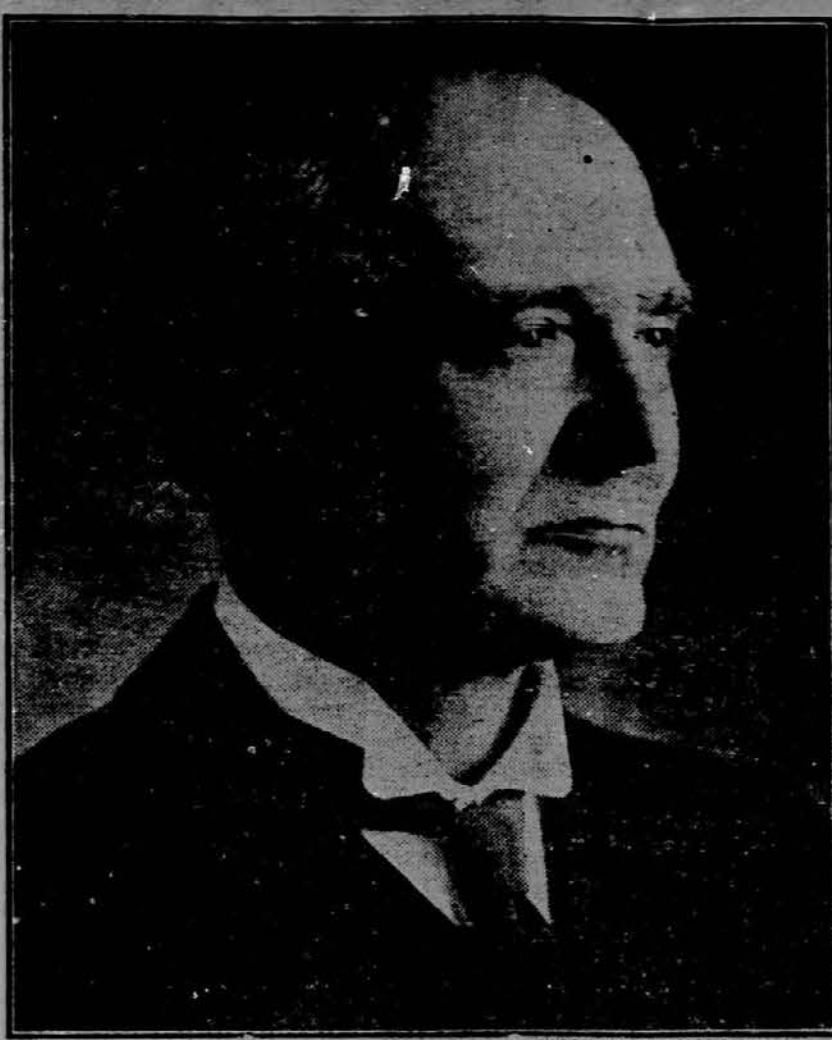
To pa je mogoče le ustavnim putem, kajti z nasiljem se ne doseže dosti.

V dokaz temu nam služi zadnja vstaja na Irskem.

V nekem slovenskem listu v Ameriki so pisali o Ir- cih in o razmerju Ircv napram Angliji.

Mož, ki je zagrešil dotično pisanje, je storil veliko napako, ker se ni prej informiral o stvareh, o katerih je pisal članek, pamenjen slovenski javnosti.

Čeravno ni po njegovem mnenju ta javnost dosti raz-

H. E. DUKE, NOVI TAJNIK ZA IRSKO.

sodna, nima nihče pravice javno razširjati zmot ter popolnoma neosnovanih in neutemeljenih nazorov.

Irci so narod zase.

Od Angležev jih loči ne le plemo, temveč cela tradicija in cela zgodovina.

Dejstvo je, da so si tekom stoletij zaslužnja prisvojili jezik, toda z jezikom ni obenem zvezana narodnost.

Irec se nikoli ne snatra za Angleža.

On pravi, da je Irec in jezik pri tem sploh ne pride v poštev.

V dokaz temu nam služijo ameriški Irci, ki so se priselili semkaj in ki boljše razumevajo vse gorje, ki tare domačo deželo.

Kakor povsod, so tudi med Irci ljudje, ki se prodajo za kosček kruha in trobijo v rog onega, ki jih tlači.

Neskaljeno in neomadeževano mišljenje pa je najti le pri tistih, ki nimajo nikakega materialnega stika z Irci, kojih misli so pa vedno na Irskem in ki bolj spoznavajo iz daljave položaj, v katerem se nahaja ta nesrečni narod.

Govoriti, da so Irci Angleži, je naravnost bedastoča.

To je isto, kot da bi kdo govoril, da so Indijci Angleži, da so Buri Angleži in da so Amerikanci Angleži.

Vnemati se za Anglijo in to od strani ljudi, ki v resnici in v srcu žele svojem narodu svobodo, je isto kot u- nemati se za oficioelno Avstrijo ali Nemčijo.

Povsod isto nasilje, povsod isto zapostavljanje inter- esov manjših ter žrtvovanje malih za cilje velikih skup- in in državnih organizacij.

Prave ljubezni do svobode in prostosti malih naro- dov ni nikjer.

Zgodovina velikih narodov, kot so bili v preteklih stoletjih Francozi, Španci, Nizozemci in drugi, nas uči, da je edini evangelij politike lastno ispevanje brez ozira na dobrobit manjših skupin, katere je zanesla usoda pod okrilje tega ali onega naroda.

V tem smislu razumevamo tudi hrepenenje Ircv po svobodi in z Irci vred hrepenenje vseh manjših narodov.

Kjerkoli vlada fanatizem in slepo drvenje za ideali, tam ni uspeha in ga ne more biti.

Svet kot tak je veliko preveč materialen ter se ne bo tako kmalo izpremenil.

—k.

Prepoved na izvoz žita.

Iz Chicaga se poroča, da bo Women's Association of Commerce (Ženska trgovska družba) pričela s kampanjo proti podraženju kruha in da bodo zahtevale od pred- sednika Wilsona, da ustavi izvažanje žita, kajti žito se je zadnje ča- se vsled prevelikega izvoza podra- žilo za \$1.50 pri bušlju.

Miss Florence King, predsedni- ca te ženske trgovske družbe je sklicala prihodnji četrtek veliko sejo, in sicer takoj na to, ko je ču- la, da namerava Wardova družba povišati ceno kruha od 5 do 6 cen- tov. Ona poziva gospodinje, da ne kupujejo kruha po višjih cenah, temveč, da naj trgovine enostavno bojkotirajo. Ona pravi:

"Može se interesirati v tem, da kupujejo in prodajajo za dobiček. Vsled tega se ne more pričakva- ti, da bi ti stopili v akcijo. Ženske morajo zavrstiti povišanje cen, in edino mi jih moremo vstaviti. Pri- šel je čas, ko je treba, da se sliči glas ženske.

"Mi se ne bomo vrgle nad peke, temveč na podražanje moke. To je oni temelj, na katerem stoji cela situacija."

Dalje pa navaja resolucijo, ka- tero se bo sprejelo pri seji, v kate- ri se poziva predsednika in kon- gres, da prepovejo nadaljnje izva- žanje žita.

Pravi, da je Amerika dala do-

volj žita, ko ga je dela za 30 mili- jonov dolarjev vojskujočim drža- vam, toda zdaj se mora ona ozreti na svoje revno ljudstvo, namreč delavstvo, ki mora tako drago pla- čevati.

Iz raznih poročil je razvidno, da je letos najslabša žitna letina kar- jih je bilo zadnjih petdesetih let.

Kot v Chicagu, tako se je priče- lo gibanje tudi v Brooklynu, N. Y., kjer se je istotako pričela kampa- nja, da bi federalne oblasti uvedle preiskavo v to nenavadno zvišanje cen kruha in moke.

Karl Essling, kot predsednik družbe pekarskih gospodarjev, je poslal kopije resolucije, katero so sprejeli peki v Brooklynu, pred- sedniku Wilsonu in guberniju Whitmanu.

V resoluciji se zahteva, da se vkrene takoj potrebne korake, da se preišče, kje tiči vzrok.

Oves v Nemčiji.

Berlin, Nemčija, 24. septembra. Prekmorska poročevalna agencija poroča, da se je oddelila maksimal- na cena za oves, in sicer tona 20 mark.

Parnik je ušel submarinu.

Marsailles, Francija, 24. sept. — Francoski sredozemski parnik "Caucase" je danes srečno dospel sem, kljub temu, da ga je celo pot zasledoval avstrijski oziroma nem- ški parnik.

Resnica v Nemčiji.

Prinesli smo v zadnji številki po- ročilo o mnenju nemškega princa, kako bi se moglo končati to groz- no vojne, ki že nad dve dolgi leti razsaja v Evropi. Kar prine Alek- sander Hohenlohe pravi, se ne sma- trati za preveč malenkostno.

Ni treba menda vpoštevati nje- gove ideje, da bi predsednik Wil- son dal prepoved na izvoz municije zavezniki državam, da ne bi mo- gli zavezniški potem več streljati na nemške čete.

Vpoštevati je pa treba, da sme človek, ne glede na to, če je prin- ce, ali kar pa hoče, v Nemčiji natisni- ti tak članek, ne da bi mu vlada kaj nasprotovala.

Kar prine navaja v članku je vse v ostrem nasprotju z onim, kar je Nemčija bobnala po svetu, ko je pričela vojno in še potem, skoro do zadnjega časa.

Pred kratkim ne bi mogla živa duša pričakovati, da bi kak tak članek izšel v Nemčiji. Zdaj je pa težko razumeti, kako je mogoče, da se je dovolilo takemu članku na svetlo, kljub temu, da nismo preveč iznenadeni. On pravi, da je skoro nemogoče, da bi kdo izmed vojujočih se narodov zmagal, da bi bil tako nasproten narod pre- magan ali nasprotno.

Dalje pravi, da se vojna ne bo drugače končala kot s kompromi- som, ali pa, da bo cela Evropa tako pustošena in uničena, da se ne bo moglo več vojne nadaljevati, temveč, da se bo kar naenkrat vse pognilo. To je značilno, bodisi, da govori on sam zase ali pa za dru- ge, namreč nemške vodilne gospo- de. Značilno je to, da je v Nemčiji dovoljeno pisati, da Nemčija ne more svojih sovražnikov premaga- ti. Obenem pa tudi nemška vlada, ko pusti, da se tak članek obeloda- ni, pripozna, da je vse kar more še zlad upati, in sicer v najboljšem izidu, da bo ostala Nemčija po vo- jni na istem stališču kot je bila pred vojno, pred avgustom leta 1914.

S tem je dala Nemčija znamenja za — mir!

Letina v Srbiji.

Na ameriškem parniku "New York" je prišel večeraj iz Liver- poola Otto T. Banard, ki je bil daljšasa v Srbiji, da je preiskoval delovanje Rdečega križa, ki je edi- na dobrodelna organizacija, ki po- magaa nesrečnemu srbskemu naro- du, ki živi zdaj pod avstro-nemško- bolgarsko oblastjo.

Na potu v Ameriko je obiskal dr. Banard tudi Avstrijo, Nemčijo in Nizozemsko.

Mr. Banard je rekel, da je le- tos v Srbiji dobra letina. Obdelo- vali so otroci in ženske.

Zlato, ki se je potopilo z "Lusita- nijo".

London, Anglija, 24. septembra. "Birmingham Post" pravi, da se bo v kratkem poskušilo rešiti ne- koliko tovara, ki je šel doli z "Lu- sitanijo". Ako ne bo mogoče druge- ga, se bo vsaj ono zlato spravilo iz globočine.

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblašteni pobirati naro- čnino za "Glas Naroda" in knjige, ka- kor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

Jimmy Lind, Ark. in okolica: Michael O'lar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovina Denver, Colo.: Frank Sakrabec.

Los Angeles, Cal.: Jerry Jamnik. Pueblo, Colo.: Peter Collig, Frank Janich in John Germ.

Salida, Colo. in okolica: Louis Ca- stello.

Clinton, Ind.: Lambert Bolskar. Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Woodward, Ia. in okolica: Luka- Podbragar.

Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič. Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

Depue, Ill.: Dan Badovinac. Joliet, Ill.: Frank Laurich, John Ze- tel in Frank Bamlich.

La Salle, Ill.: Mat. Komp. Nekoma, Ill. in okolica: Math. Gas- shak.

St. Chicago, Ill.: Frank Černe. Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Charoet, Kans.: Frank Belinsk. Oglesby, Ill.: Matt. Hribernik.

Waukegan, Ill. in okolica: Fr. Pet- kovick in Math. Ogria.

Columbus, Kans.: Joe Knafelc. Franklin, Kans.: Frank Leskoven.

Freestown, Kans. in okolica: Frank Korne in Rok Fira.

Kansas City, Kans.: Peter Schneider. Mineral, Kans.: John Stale.

Wingo, Kans.: Mike Pencil. Elkhart, Md. in okolica: Frank Votavac.

Columb, Mich. in okolica: Pavel Shalta. M. F. Koba in Maria Rado.

Marietta, Mich. in okolica: Frank Kotzjak.

St. Hugo, Mich. in okolica: M. U. Lihovick.

Oklaheita, Minn.: K. Zgorn in Jakob Petrich.

Duluth, Minn.: Joseph Sharanon. Wyo. Minn. in okolica: Ivan Gorka.

Joe J. Fush in Louis M. Parnick. Berwick, Minn.: Just Kotin.

Gilbert, Minn. in okolica: L. Vesel. Hibbing, Minn.: Ivan Ponke.

Elkville, Minn. in okolica: Joe Ada- mach.

Nashua, Minn.: Geo. Maurin. New Duluth, Minn.: John Jerina.

Virginia, Minn.: Frank Hrovatic. St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Klein, Mont.: Gregor Zobe. Great Falls, Mont.: Math. Ulrich.

Red Lodge, Mont.: Joseph Jeraj. Roundup, Mont.: Tomaž Paulin.

Gowanda, N. Y.: Karl Sternla. Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.

Barberton, O. in okolica: Math Kra- mar.

Bridgeport, O.: Frank Hočevar. Collinwood, O.: Math. Slapnik.

Cleveland, Ohio: Frank Sakser, J. Marinčič, Chas. Karlinger, Jakob Rea- nik, John Prostor in Frank Meh.

Lorain, O. in okolica: J. Kunše in Louis Balant.

Niles, Ohio: Frank Kogovšek. Youngstown, O.: Ant. Kikelj.

Oregon City, Oreg.: M. Justin. Allegheny, Pa.: M. Klarich.

Ambridge, Pa.: Frank Jakšo. Bessemer, Pa.: Louis Hribar.

Bridgeville, Pa.: Rudolf Pletersch. Braddock, Pa.: Ivan Germ.

Burdine, Pa. in okolica: John Dem- kar.

Canonsburg, Pa.: John Koklich. Cecil, Pa. in okolica: Mike Kočevar.

Conemaugh, Pa.: Ivan Pakj in Vid Boranšek.

Claridge, Pa.: Anton Jerina. Broughton, Pa. in okolica: A. Dem- kar.

Darragh, Pa.: Dragutin Slavtž. Dunlo, Pa. in okolica: Joseph Suhor.

Export, Pa.: Frank Trebets. Forest City, Pa.: K. Zalar in Frank Leben in Math. Kamin.

Farrell, Pa.: Anton Valentincič. Greensburg, Pa. in okolica: Frank Novak.

Irvin, Pa. in okolica: Fr. Demkar. Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in John Polanc.

Luzerne, Pa. in okolica: Anton O- solnik.

Meadow Lands, Pa.: Georg Schulta. Moon Run, Pa.: Frank Maček.

Pittsburgh, Pa. in okolica: Z. Jakša. I. Podvasnik, I. Magister in U. B. Ja- koblich.

South Bethlehem, Pa.: Jernej Ko- pritsch.

Steelton, Pa.: Anton Hren. Unity Sta., Pa.: Joseph Skerlj.

West Newton, Pa.: Josip Jovan. Wilkes, Pa.: Fr. Šeme in J. Peter- nel.

Tooele, Utah: Anton Palčič. Winterquaters, Utah: L. Blaflich.

Black Diamond, Wash.: G. J. Po- centa.

Davis, W. Va. in okolica: J. Brostch. Thomas, W. Va. in okolica: Frank Kocjan in A. Korenčan.

Kenesha, Wis.: Aleksander Pesdir. Milwaukee, Wis.: Josip Tratat in Aug. Colander.

Sheboygan, Wis.: Heronim Svetlin in Martin Kos in John Stampel.

West Allis, Wis.: Frank Skok. Rock Springs, Wyo.: A. Justin, Val- entin in Valentin Marcin.

Življenja slana.

Slana je evetieam grobe izkopala; deva pa po evetju strtem je jokala.

Pomlad se vrnila, v evetje vse odela: a za dekle živo rožice ni imela.

Le na grobič tihi evetja ji je dala, kar ga ji življenja slana je pobrala.

Posavska.

Ob Bohinjskem jezeru.

Vzkipi, vzkipi močni val, stopi drzno čez obal, moč pokazi masčevave za pravice zatiravea.

Da se pomniš, dobro znam, kadar je Slovenec sam po obrežju ribič hodil, po vodovju tvojem brodil.

Dober oče si mu bil, s plenom rib si ga redil; travnike si mu namakal, ko je v suši k tebi plakal.

Oh, okrog poglej sedaj: mar spoznaš se rojstni kraj? Skoraj vsi sinovi vrli so nekdanji ti pomrli.

Kar je bila tvoja last, tujca zdaj drži oblast: tvoje ribe sam pobira, glada zadnji sin umira.

Kjer so bila prej polja, tujce igre zdaj igra; kjer so bila njih selišča, tujce dela šetališča.

Nisi zabil se sinov, še spominjaš se domov, tvoja skrb še ni minila, ni minila tvoja sila.

Vzkipi, vzkipi močni val, stopi drzno čez obal, sina zadnjega obrani, dom pred tujci mu ohrani.

J. Z.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLO- VENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽA- VAIL.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Abecednik nemški	—25	Življenja trnjeva pot	—50
Ahnov nemškoangleški tol- mač, vezan	—50	Življenje na avstr. dvoru ali Smrt cesarjeviča Rudolfa (Tragedija v Meyerlingu)	—75
Berilo drugo, vezano	—40	Z slikami mesta New Yorka po	—25
Cerkvena zgodovina	—70		
Hitri računar	—40		
Poljedelstvo	—50		
Popolni nauk o čebelar- stvu, vezan	\$1.00		
Postrežba bolnikom	—20		
Sadereja v pogovorih Slov.-angleški in angl.- slov. slovar	—50		
Slov.-angl. in angl.-slov. slo- var	1.50		
Trina uš in trtoreja	—40		
Umma živinoreja	—50		</

Jugoslavenska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way ob Eos 57, Spad dock, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Logan, Ohio.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Kupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

DR. MARTIN IVEO, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MYKE KUNICH, 421 — 7th St., Calumet, Mich.
PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.
JOHN KRŽIŠNIK, Route 2, Burley, Idaho.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH FISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.
J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Ely, Minn.
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, Ely, Minn.
JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarni prispevki, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, ki jih pošlje pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bo odgovarjalo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

POJASNILO.

Ker nam še dozdaj niso poslali vseh zapisnikov, bomo priobčili le one, katere smo dobili.

Uredništvo "Glas Naroda"

Zapisnik

desete konvencije J. S. K. Jednote v Eveleth, Minnesota.

Septembra 1915.
ZAPISNIK SEDME SEJE ZBOROVANJA J. S. K. JEDNOTE 14. SEPTEMBRA 1916.

Predsednik otvori sejo točno ob 8. uri zjutraj. Čitanje imen delegatov in uradnikov, kateri so vsi navzoči. Na pojasnilo od zapisničarjev, da je njih delo prenaporno za dve osebi, se predlaga in potrjuje, da se jim voli še en pomočnik.

Predlagan in potrjen je Matt Komp. — Sprejeto.

Nadaljevanje društvenih poročil.

Poročilo delegatov društva št. 37, da društvo dobro napreduje, želi v nadalje centralizacijo, bolniška podpora ostane naj pri starem. Nadzorovanje bolnikov vsakih 7 dni. Podpora naj bi se plačevala društvom 10, 20, in 30. v mesecu. Konvencija naj izvoli gospodarski odbor, da se naj prestopne članice priobčije v glasilo, tajnik ne sme drugega dela delati kot biti glavni tajnik. Denar, kateri leži na bankah, naj se razdeli in kupi dobre bonde, da se naj sprejmejo nazaj vsi člani in članice kateri so bili štrikrat suspendirani ne po lastni krivdi. Predlog je stavljen in potrjen, da se sprejme. — Sprejeto.

Predlog stavljen in potrjen, da se sprejmeta nazaj Ignacij Bartel in Martin in Marija Fabjančič, da povrneta ves denar in da se potem vpišejo v glavni uradu v ono starost, v kateri so bila ob prvem pristopu. Sprejeto.

V zadevi Rudolf Jurglič, kateri je umrl 12. novembra 1915 in katerega je zalagal njegov brat John Jurglič, se prosi, da bi se mu plačal znesek iz pokojnikove podpore. Predlagano in potrjeno, da se izplačajo vsi stroški po umrlem Rudolf Jurgličem, kakorhitro glavni tajnik dobi tozadevne listine.

Profipredlog, da se plača samo \$95.68, je bil ovržen. — Predlog, da se vse plača, sprejet.

Na pojasnilo brata Kotze-ta se pošlje zahvala v Evelethski List vsem Slovincem in drugemu narodu za izlet na Hibbing.

Prošnja od društva št. 20, da se plača dolg, katerega je dolgoval na hrani brat Matt Lumbur ob času njegove smrti. Sprejeto. Stavljen in potrjen predlog.

Poročilo delegata društva št. 39, da se pravila spremenijo in izboljšajo, posebno točka 282, naj bi se odstranila odpravnina in se odredila podpora do tega časa, da ozdravi ali umrje. Točka 286 da se spremeni na onemogoči sklad. Ako je član izgubil na polovico stopala, da se mu plača \$500.00, ravno tako, ako se izgubi več kot trije prsti na eni roki. Da bi se plačali vsi stroški operacij, katere bi se vršile na članih, se vzame v naznanje.

Poročilo delegata društva št. 40, da društvo želi v nadalje centralizacijo. Otroški oddelek se naj spremeni na podlago 45 do 50 let. Smrtnina naj ostane pri starem. Glavni predsednik naj bo stalno uslužben v glavnem uradu. Plačo naj ima \$100.00 do \$125.00 na mesec. Glavni tajnik isto tako. Delo jima naj razdeli konvencija. Cenzura naj odpade, mala društva imajo pravico do delegatov. Jednotina imovina se naj razdeli po različnih državah; se vzame v naznanje.

Poročilo delegata društva št. 41. Centralizacija naj ostane pri starem. Bolniška podpora naj bi se pošiljala direktno iz glavnega urada, ne pa na predsednika Jednote. Vsako društvo naj ima svojega zdravnika, kjer je to mogoče. Še eden razred za \$250.00 za člane od 45 do 55 let. Bolniška podpora po \$2.00 na dan do 45 let, ne čez. — Konvencije se naj vršijo bolj redko. Glavni tajnik naj ima samo ta posel, glasilo naj ostane kakor dosedaj. Vsako društvo naj pošlje 1 delegata, več ne. Delegati naj bi šli na svoje stroške razum vožnje. Plače se ne smejo zvišati, izvenem glavemu blagajniku iz \$300.00 na leto na \$350.000, glavnemu tajniku se ima znižati na \$150.000 mesečno. Zastojanje 3 nadzorniki, pomožni odbor naj odpade; se vzame v naznanje.

Poročilo delegata društva št. 42, da društvo dobro napreduje in da želi v nadalje centralizacijo, se vzame v naznanje.

Poročilo delegata društva št. 44. Društvo dobro napreduje in je za centralizacijo. Se vzame v naznanje.

Poročilo delegata društva št. 45, da društvo dobro napreduje, da želi imeti v nadalje centralizacijo, še dva smrtninska razreda, namreč \$250.00 in \$1500.00, se vzame v naznanje. Predlagano in potrjeno, da se popoldanska seja prične ob (1) uri. Sprejeto.

Čitanje došlih pism in brzojavov:

John H. Merhar, tajnik dr. št. 2, Ely, Minn.; Jos. J. Peshel, tajnik društva št. 1, Ely, Minn.; E. E. Webber, mayor mesta Chisholm, Minn.; Jos. Bregach, predsednik društva št. 3, La Salle, Ill.; Frank Arko, Buhl, Minn.; dr. sv. Jožefa, št. 30, Chisholm, Minn.; Jakob Stukel, mestni blagajnik, Chisholm, Minn.; John Vesel, Chisholm, Minn. Pismo Jakoba Petrich-a, tajnik dr. 30, Chisholm, Minn. in Anton Fritz-a, Eveleth, Minn.

Brzjav Commercial National Bank, Salida, Colo. v katerem se pojasnjuje, da bode poročilo preskrbljeno do 15. t. m. se vzame na znanje.

Vsim došlim pismom in brzojavom se zakliče trikratna "Slava". Predsednik zaključi sejo ob 12. uri popoldne.

MOHOR MLADICH, konvenčni predsednik.

LEONARD SLABODNIK, JOSEPH A. MERTEL, MATT KOMP, zapisničarji.

ZAPISNIK OSME SEJE ZBOROVANJA J. S. K. JEDNOTE, 14. SEPTEMBRA 1916.

Predsednik otvori sejo točno ob 1. uri popoldne. Čitanje imen delegatov in uradnikov, kateri so vsi navzoči. Predlagano in potrjeno, da se da vratarju ob koncu konvencije primerna nagrada. — Sprejeto.

Predlagano in potrjeno, da se oprostí glavnega predsednika, ker je bil odsoten ob 2. uri po važnem opravilu. Sprejeto.

Afera Oceppek. — Predlagano in potrjeno, da se pismo prejšnjega člana Anton Oceppek-a prečita. — Nato pojasnjuje delegat dotičnega društva, kateremu je pripadal g. Oceppek, da ni društvo prejelo asesmenta od njega že od meseca aprila 1915, nakar se sprejme predlog in odobri enoglasno, da ker Oceppek ni plačal že čez eno leto asesmenta in delegat dotičnega društva priloži gotove vzroke, se sprejme enoglasno, da J. S. K. Jednota in konvencija ne pripoznata Anton Oceppek-a za svojega člana in da nima ničesar več ukrepati o njem.

Čita se pismo društva št. 75 glede raznih točk in prošelj in je predlagano in potrjeno, da se zadeva odda prizivnemu odheru v pres. Sprejeto.

Poročilo društva št. 47. Društvo želi v nadalje centralizacijo, da se pristopnina znesa na \$1.00, da vstopnijo še razrede za smrtnino jo \$150.00 in \$1500.00. Člani, starejši kot 45. se ne morejo zavarovati za več nego \$150.00, društvo da ne napreduje članstvu, se vzame v naznanje.

Ker ni delegat prišel na zborovanje od društva št. 49, se predlaga in potrjuje, da se pooblasti Peter Spehar, nadzornik Jednote in član omenjenega društva, da jih zastopa na zborovanju. Sprejeto. Poročilo je, da želijo odpad centralizacije, konvencijo vsaka 4 leta in odpad doklada 25 c. — Se vzame naznanje.

Poročilo delegata društva št. 50, da društvo dobro napreduje, glavni uradniki morajo bolj agitirati, glavni tajnik naj bi opravlj. samo ta posel, lastno glasilo in odstranitev centralizacije; se vzame naznanje.

Poročilo delegata društva št. 51, da društvo želi v nadalje centralizacijo. Društva ki štejejo 30 članov ali več pošljejo enega delegata in nobeno društvo ne več nego dva. Konvencije vsakih 4 leta. Člani in članice v starem kraju se ne smejo suspendirati; se vzame v naznanje.

Poročilo delegata društva št. 52, da društvo ne napreduje po sebi, vsled raztresenja članstva in da je za centralizacijo, lastno glasilo in podporo \$2.00, se vzame v naznanje.

Poročilo delegata društva št. 53, da je društvo proti lastnemu glasilu. Želijo otroški oddelek kakorhitro se dovoli Jednoti poslati za otroki v njih državi, je za združanje, ako se drugi k nam pridružio. —

Prostovoljnim vojakom se ne bi smela plačati nobena podpora, razredi za \$250.00 in \$1500.00 smrtnine, konvencije vsakih 5 let. Za glavne uradnike naj voli vsak uradnik od drugega društva. Doklade se naj odstranijo, kakor tudi cenzura, se vzame v naznanje. (Dodatek: Centrala ostane.)

Poročilo delegata društva št. 54, da je za staro glasilo in da centralizacija odpade, se vzame v naznanje.

Izprehodi po Italiji.

(Odlomki iz popotnega dnevnika, 1. 1907.)

NAPOLJ.

"Vedi Napoli e poi mori!" — Oglej si ga in potem umri!

V resnici pod onim azurnim svodom kakor v predpodi raja, ob onem večnomodrem sirenskem valovanju oceanov, ki liki moder folij obema pokrajino kakor ob vratih večnosti, ob vedno gonobnem ognju Vezuva kakor v Dantejevem peklju!

Iz večnega mesta kakor nedoljski izprehod se ti zdi izlet v Napoli. Nič tistega arhitektoničnega kakor v Florenci, ki tako utruja oko. Nobenih Titonovih slovukov in starih napisov, ki nam more duha. Ni beneških palač, polnih stebričja, ne "Canala grande". Sanje, sanje! Vseokrog sam blažilni sen! Sanjavi, življenja polni in lakomiljski Napoli!

Tebe se da uživati samo z občutki sanjave, lahkomiselneže! — Čist od samih zlatih solnčnih žarkov, pleten pajčolan večnega sanjarenja te obdaja! Nič rimljanske častiljivosti, nič beneške resnobe, vsega, kar si želiš, da te živimo, razumemo in ljubimo kakor prijatelj, ki ga z vsemi njegovimi napakami objema naše ljubice sree!

Tebe, večnosnivajoči Napoli, — živa samo sanjar! Pa da gleda letoke gromče lave oko brez sanjarskega poleta, kako bi se pred njim zavlil mogočni Vezuv v temnem plašč, in solnce na večnomodrem nebu bi se mu zatemnilo in metropola sanjarskega kraljevstva bi se ogrnila v tužen mrak.

Rimskih kapitolov in jonskih stebrov kolosejev in panteonov ne smeš iskati v Napoli; bil bi ob ves dobiček; s čistim namenom, da zasnihaš, rajskoblaženo v nečuti harmonije, o nevidjeni lepoti, priročaj v ta tempelj narave!

Oh, povem vam še kaj!

sanjarije! Kaj drugega kot sanjarije! Tu ne moreš študirati kakor po ovatkanskih galerijah, ne premišljevati kakor ob mogočnovalevci Tiberi, gledaš — in sanjaš in vse je kakor bajka!

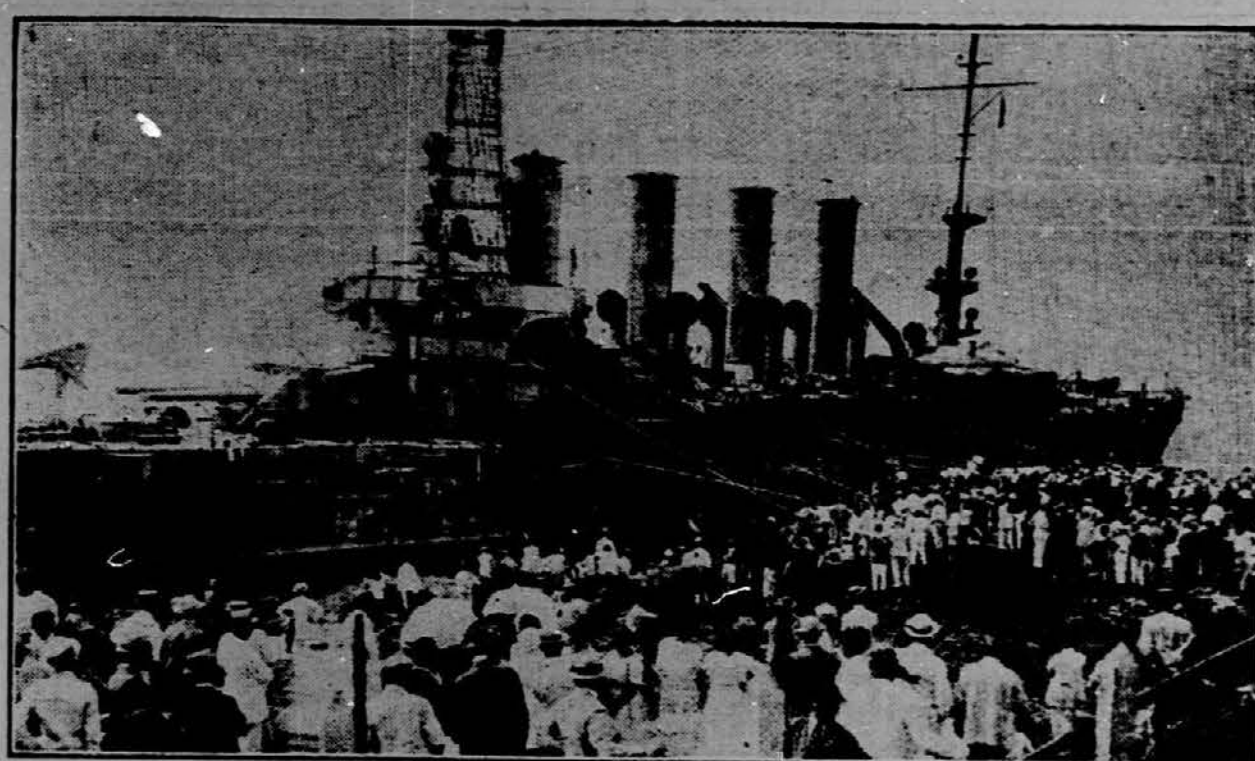
Norostno, živahno vrvenje in kor v knjigi bajk! Zlatorožnat lesk, ki se razliva od ploskih streh do najzadnjega kotička, ki mu ni meje ni konec, za naše serbovno oko tako mameče, tako uspavajoče kakor fata morgana...

Bilo je v prvih popoldanskih urah. Mogočno so odpele orgle v katedrali sv. Januarja, iz nje polutumnih prostorov stopam ven v božje solnce na napolitansko "chiajo". Kar je Dunaju Prater to je Napoli — morskob nabrežje. Aleje, perivoji, nasadi, zabavišča vse tako lepo razporejeno. Vstaviš se ob vozni cesti in se vsedem tik nje na klopico v senci oranž. Slika za sliko se koleba pred mano; vse tako pestre in raznolike, da jih čuti niti ne morejo sprejeti v vsej njihovi obsebnosti. Tukaj so podani le spomini; slike — motne in zabrisane kot se pokazujejo zbuženemu sanjaveu.

Elegantni svet napolitanski prihaja na korzo. Polnokrvni iskri arabci vozijo mestno plemstvo po raskavem tlaku. Med njimi mali pleteni vozički, v njih upreženi, ponjži, brzani in vladani od mladoletnih "marchezov" in countijev. Na polipskih polotok speje njih polet, kjer hladnejši pihajo vetrovi.

V mladi travi ob cesti leži in se naslanja ob brezelju napolitanski proletarec. "Dolee far niente" je merilo njegovemu življenju. Leži v travi in srka ostrige. Ali zavid bogatim plemičem ki v prelestnih kočijah švigajo kraj njega ali se jim posmejuje? Ob brezelnosti uživa, to se mu čita na obrazu.

Dolgo sem premotrival brezelje, ležečega v travi, in v spominu se mi je obudila mična anekdota, ki sem jo čul nekoč v veseli družbi.

AMERIŠKA BOJNA LADJA "MEMPHIS".

RUMUNSKI KRALJ S SVOJIM ŠTABOM V AVTOMOBILU.

senci košatih drevov ob cesti so lenarili trije cigani. Prijezdi mi mo graščak iz bližnjega gradu.

— Lenuhasta galazen, vi cigani! Kdor je najbolj len izmed vas, dobi cekin!

Prvi cigan skoči kvišku in pomoli graščaku svojo desnico. — Drugi se polagoma vzravna v travo. Tretji pa mirno leži v travni ne da bi se zgenil, veli graščaku: — Gospod, ako ste tako dobri, da mi daste cekin tu notri v ta žep!

Koketne napolitanske matrone se v blestečih karoeah peljejo na izprehod; nič manj da ne leže na baržunastih sedežih. V njih družbi koprneče črnokodre hčerke južnega solca leno in zaspano igrajo s svojimi pahljačami.

V to pestro sliko se pletejo še mnoge druge pesterje. Cenjeni čitatelj, si že čul kdaj o široznanih napolitanskih dvokolnicah? Med civilizovanim vozovjem kaj nazadnjaško učinkuje. Vsako mesto od sedežev do obojnice je zasedeno; na konju sedi priganjač! Ubogo kljuse, ki pezo desetorice oseb komaj vleče!

Največ se poslužuje tega prometnega sredstva služinec, pa tudi okoliščanski vinčarji in ribiči polnijo prostore teh vozov. Iz hrusca in suma teh vozov kaj ne harmonično odjekuje riganje — oslov. Brezsrčni priganjači te živčajo, ki se tu poslužuje staro in mlado, visoko in nizko pa s svojim vpitjem se prekašajo neprijetne glasove teh neumnih živčali. Ubogi napolitanski osel! Vse jezdi na njegovem potrpežljivem hrbišču! Starec in otroci, ribiči in vinčarji, kmetice s polnimi košarami zelenjave, uradniki; lepa je slika in vredna mojstrskega čopiča, kadar jezdi bradat kupčič poniznega osla po strmih, ozkih ulicah navzgor.

Ne daleč od nabrežja se raztezajo napolitanski perivoji — to pravo mesto za napolitanske sanjarije. Bujna vegetacija, kakršne še ni videlo naše severno oko, balzamičen miris, ki nam blaži občutke vonja, vmes lični in tihi paviljoni, klopice, vodopadi, zlate ribice, vse v tako nevadnih južnih bujnosti in svežosti, poleg tega čarokrasen razgled na večne neizmerne morske planjave — eden najkrajših koticov sveta!

Visok zid loči te prijetne prostore od prostega morja. Tu slovi poetični in sanjavi občitek, stva prisiljujoč brezkončnemu valovanju solnatega vodovja. — Isto vekovečno valovanje je, ki je nekoč uspavalo potrpežljivega Odisaja.

Tam na obronkih Sorrenta, — pred malo vaško cerkvico se še danes pokazujejo dva grčasti oljki, pod kojih streho je plemeniti Odisaj po svoji rešitvi prebil noč.

S kakšnimi občutki blaženstva nam plavajo pogledi po oni morski gladini, koja so muze odele tako krasen brezkončen čar! Privzoku Homerovih verzov smo občutili kakor lahko slutnja o krasoti tega dražestnega azurnega zaliva: Odisaja, visoka pesem domotozja, pa nam je vzbudila brepenenje po tujini. S sladkim trepotom smo sledili junak u pravljene pokrajine oddaljenih morja in skoro smo mu zavidali njegovo usodo.

In zdaj vdihavamo isti blaženi zrak, ki je napajal njegova plava...

Človeško oko se ne utruji ob pogledu na modro valovanje in rasti otok Capri, kojega loči prav ozka vodna cesta od celine. Kajen kak fantastičen oblak se razgrinja otok pred nami. Obmejuje morje, ali vtisa o brezkončnosti teh širnih planjav ne more ostati v nas.

V sredi nabrežnih gajev se vzdiguje paviljon za godbenike. Tu svira vojaška godba pozimi in poleti svoje živahne južne pokošnice in veličastvene himne. Naokolo in naokolo valove množice naroda najbujnejše raznolikosti. Poleg vzravnega patričaja v glase orokovitega krey sa ribič iz Santa Lucije, v rdeči čepici, modri jopici, robusten in zagorel sin narave.

Povsod neizogibni sin Albionov v društvu goskovratih Angličank in golonogih otrok seveda ne sme manjkati v tem vrvenju. Prepričani častniki, četaleci, vpijoči otroci, resni družinski očetje, prištajeni "lazzaroni", predstavitelji najnižje družabne vrste v Napoli, bosonoge branjevke in lično oblačene vzgojiteljice — vse to se pestro meša drugo z drugim — pije se črna kava, srka led ter limonada in vse se vežba v flegmatični brezdelnosti prav kakor za časa Horacija Flacea.

Flegmatični in apatični je ta narod v nekaterih stvareh vzle vsej svoji južni vročernosti. — Naj tako na daljnem vzkoku celi potoki krvi, naj se danes vstavi vse železnice po Italiji, naj bi se zrušil Rim, Napolitane zaradi tega ne bo nikdar bolela glava... On bere brzojavne vesti svojih lokalnih listov z istim občutkom, kakor mi na primer "Jeza" ali "Škrata", edinole za zabavo. V notranjčini ga ne gane noben še tako važen zgodovinski dogodek, morda s krvjo in smrtjo,

njemu je najbanalnejša anekdota mnogo zanimivejša...

Večer se zgrinja nad zemljo. Tisočletja obsvetljuje dan in temnuje noč, vedno ponavljajoč čudo narave. Pinijske planine in akacije mečejo gigantne enee, v njih se vije peščena pet.

Pripodijo se jezdeci. Kakor plamen švigajo iskri konji, na njih vitke, cvetoče južne hčerke v kodrih karminaste tulipane, ob njih petorica od ljubezni bolnih vitezo, zasledujočih vsako kretanje svojih varovank — potem, ne ali bdiš ali snivaš, po glavi ti se pade donkišotski viteški romani.

V palmovih gajih sniva mladeniški svet o prvi ljubavi! Povsod ljubezen širno zemlje koder sije solnce! Sumenje valovja, vznetajoči se spomini, svežost južnega solca, neprestano erikanje vseh mogočih glasov, vse to se preliva v grandiozen kaos in s čudno močjo mi vdarja na živce. Z neodoljivo silo me zavleče na seneno klopico, glavo naslonim ob vejo mogočnega drevesa, in pred sabo gledam vrsto kratkih dni — zavrtih pod azurnim svodom na politanskim; podnebje premilo, loke prebujne, šepetanje valovja preuspavajoče, da bi mogel tu uspavati zarod delaven, krepak in čil.

Vsi smo umrjajoči in treba nam borbe, da ostanemo jaki. Ker ozračje tako mehko in balzamično boža naše čelo, tam nam izsrka mozeg iz okostja.

Tu ob nabrežju Partenopinem, bi moral napeti človek gigantne moči in sile, da bi se upiral izerpajočim vplivom preljubke matere narave. Nobenemu izmed narodov, ki so bili dalje v posesti teh elizijskih poljan, se ni posrečilo: Grki, Rimljani, Normanci — vsi so podlegli enaki nso!

V Napoli se ne da snovati in stvarjati, nego samo snivati in uživati!

Majki v srčce.

Lahno, lahno čez višave plava pesmi moje glas tja do ljubljene dobrane, ker stoji mi rodna vas.

Skozi okno borne kočje prišepče v tih hram, ondi majka moja joče: Kam zašel si, sinek, kam!

Majki v sree se ljubeče moje pesmi glas prispe pa raz lice ji veneče solze biserne otre...

Slovensko katoliško

podp. društvo

sveto Barbare

ZA ZEDNJE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. Januara 1902 v državi Pensilvaniji

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 96 Willock, Pa.
 I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
 II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
 Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
 II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
 Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 837, Forest City, Pa.
 Pooblaščenec: JOSEF ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VEHOVNI IZRAVNIKI:

DR. MARTIN IVKO, 800 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAČ PODVARNIK, 6325 Station St. E. E., Pittsburgh, Pa.
 I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
 II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
 III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7113 Ismar Ave., Cleveland, Ohio

POROČNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kan.
 I. poročnik: MARTIN STEFANIČ, Box 78, Franklin, Kan.
 II. poročnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Dawson Ave., R. F. D. 1, Grosse Pointe, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No. 3 Box 114, Bridgeport, O.
 I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
 II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 197, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

RAMON VALDEZ, NOVI PREDSEDNIK PANAME.

odborna; da se napravi še en razred za smrtnino \$150.00 ali \$250.00; društven oglasilo naj ostane Glas Naroda.

Postaja šte. 29 želi, da bi se v glavni odbor izvolilo najmožnejše može; da se odpravi urad drugega podpredsednika in tudi upravni odbor; naj se sprejme referendum, inicijativa in odpoklic; vpeljava popolne demokratične uprave in konvencije naj se v bodoče vršijo na vsake 4 leta.

Postaja šte. 30 je za združitev; priporoča, da se izvoli povsem nov glavni odbor; da se odpravi urad drugega podpredsednika in pa upravnega odbora; da se sprejme inicijativa, referendum in odpoklic; društveno glasilo naj bode Narodni Vestnik.

Postaja šte. 31 je proti združitvi in ostalo naj ostane po starem.

Postaja šte. 32 želi, da bi se vpeljal še en razred namreč za \$1000.00; da bi imela vsaka postaja pravico poslati delegata na glavno zborovanje ne oziroma se na število članstva; jednoglasno proti združitvi.

Postaja šte. 33 je proti združitvi; priporoča, da bi se prihodnja konvencija vršila kje bolj v sredini, da se zviša posmrtnina na \$1000.00 in glasilo naj ostane Glas Naroda.

Postaja šte. 34 želi, da bi se odstranilo nepotrebne urade v gl. odboru, da se plača glavnim uradnikom ne povzra in je odločno proti združitvi.

Postaja šte. 35 je za združitev in priporoča nekatere spremembe pri pravilih; naj se odpravi urad drugega podpredsednika in upravni odbor; glasilo naj bode Glas Naroda.

Postaja šte. 41 priporoča, da bi se ime društva preimenovalo na "Slovensko Podporno Društvo Barbara"; da se urad drugega podpredsednika, pooblaščenca, kakor tudi upravnega odbora odstrani; jednoglasno za združitev in glasilo naj bode kak napredni list.

Postaja šte. 39 je za združitev in priporoča, da bi se konvencija vršila vsakih pet ali šest let; da bi vsaka postaja poslala na konvencijo samo enega delegata.

Postaja šte. 44 je enoglasno za združitev; priporoča odstranitev drugega podpredsednika in upravnega odbora; naj bi se plačalo v bodoče dnevnice in vozni stroški delegatom iz glavne blagajne; blagajnik in tajnik ne smeta imeti poleg svojih uradov nikakega privatnega "biznisa"; priporoča tudi nekoliko sprememb, oziroma dodatkov k pravilom.

Postaja šte. 46 priporoča vpeljavo referendumov in odpoklica; naj se voli v glavni odbor samo po enega člana od ene in iste postaje, kateri pa ne sme biti uradnik pri kakih drugih podpornih organizacijah; vrhovni zdravnik naj se voli potom splošnega glasovanja; glavni urad naj se preseli v kako drugo mesto; glasilo naj ostane Glas Naroda.

Postaja šte. 47 priporoča nekatere izpremembe k pravilom; želi odstranitev nekaterih uradov v glavnem odboru; naj se dnevnice, kakor tudi vozni stroški plačujejo delegatom iz glavne blagajne; naj se voli samo sposobne člane v glavni odbor in zahteva združitev s drugimi podpornimi organizacijami.

Postaja šte. 49 priporoča, da bi se dovolilo vsaki postaji poslati delegata na glavno zborovanje; konvencija naj bi se vršila vsakih 6 let; glavni uradniki naj bi se volili vsake tri leta potom splošnega glasovanja; vpelje naj se referendum in odpoklic.

Postaja šte. 50 prepusti vprašanje glede združenja konvenciji v rešitev; naj se odstrani urad drugega podpredsednika in upravnega odbora; naj se plača tajniku zniža na \$100.00; naj se glavni urad premesti kam bolj v sredino Slovenec; od nobene postaje ne sme biti dva člana izvoljena v glavni odbor; društveno glasilo naj bode "Prosveta".

Postaja šte. 53 priporoča premestitev glavnega urada; razdelitev otroškega oddelka v dva razreda \$75.00 in 100.00; odstranitev urada II. podpredsednika; postaja je odločno proti kakim združitvam in glasilo naj ostane Glas Naroda.

Postaja šte. 54 želi, da bi se prihodnja konvencija vršila kje v zapadnem delu Pensilvanije in to šele čez 4 ali 5 let; glavni odbor naj se zmanjša in uradnik ne sme biti nikdar, ki je član katerega glavnega odbora pri drugi organizaciji; tudi naj se ne voli več kot enega člana od ene in iste postaje v glavni odbor. Glasilo naj ostane Glas Naroda.

Postaja šte. 55 želi združitev s drugimi organizacijami; naj se spremeni ime društva v "Slovensko Podporno Društvo Barbara"; društveno glasilo naj bode "Proletarec".

Postaja šte. 65 je proti združitvi; bolniška podpora naj ostane, kakor prej; podpora naj se izplačuje šele po preteku 10 dneh; prihodnja konvencija naj se vrši v sredini Združenih držav.

Postaja šte. 69 priporoča, da bi se vršila konvencija vsake 4 leta; plača glavnemu tajniku naj se zniža na \$100.00 na mesec; krajevne postaje naj si same določijo čas mesečnega zborovanja; društveno glasilo naj bode Glas Naroda.

Postaja šte. 70 zahteva, da se bolniška podpora razdeli na dva razreda, namreč, eden razred po \$1.00 in drugi po \$2.00 na dan; smrtnina naj bode \$150.00, \$500.00 in \$1000.00; konvencija naj se vrši vsake 4 leta in vsaka postaja naj ima pravico poslati enega delegata in ne več; glasilo naj bode Narodni Vestnik.

Postaja šte. 71 zahteva, da se ne voli v glavni odbor člane-trgovce; in tudi ne sme biti član glavnega odbora več nego eden od ene in iste postaje; priporoča združitev s kako drugo staro organizacijo ne pa mlajšo; društveno glasilo naj ostane Glas Naroda.

Postaja šte. 72 želi, da bi se konvencije vršile vsake 4 leta; stroški delegatov t. j. dnevnice in vozni stroški naj bi se plačevali iz glavne blagajne; glasilo naj ostane Glas Naroda.

Postaja šte. 76 želi, da bi se odstranil urad pooblaščenca in pa upravnega odbora; v glavni odbor naj se ne voli člana, ki je uradnik pri kakih drugih organizacijah, tudi ne več nego enega od ene in iste postaje; postaja je za združitev in glasilo naj ostane Glas Naroda.

Postaja šte. 77 je proti združitvi; v glavni odbor naj se ne voli trgovce, tudi ne take, ki so člani glavnega odbora kake druge organizacije; konvencija naj se vrši vsake 4 leta; plača glavnemu tajniku naj se zniža; delegata pošlje lahko vsaka postaja ne glede na število članov; da se napravi poseben razred za moške od 45 do 55 let; glasilo naj ostane Glas Naroda.

Postaja šte. 78 priporoča nekatere dodatke k pravilom in je proti temu, da bi glavni odbor na svojo odgovornost zamogel povisati assessment; postaja je za združitev.

Postaja šte. 81 je deloma proti združitvi; priporoča nekatere dodatke k pravilom in da se v glavni odbor voli samo delavce ne pa take člane, ki imajo trgovino.

Postaja šte. 82 je za združitev in priporoča dodatke k pravilom; vsaka postaja lahko pošlje delegata na konvencijo ne oziroma se na število članov; naj se prihodnja konvencija vrši kje bolj v sredini krajevnih postaj in glasilo naj ostane Glas Naroda.

Postaja šte. 85 je zato, da se posluje pri društvu kot pred letom 1913, da se lahko združimo s drugimi podpornimi organizacijami, ako vidimo pri tem kako zboljšanje za naše člane.

Postaja šte. 86 je proti združitvi; prihodnja konvencija naj se vrši v Pittsburghu ali Clevelandu; naj se voli ves glavni odbor nov; naj se ne voli nobenega v glavni odbor, ki je že uradnik pri kakih drugih organizacijah; društveno glasilo naj ostane Glas Naroda.

Postaja šte. 90 je zato, da se odpravi sedajni glavni odbor in se na njegovo mesto izvoli popolnoma novi; postaja je za združitev in zahteva, da se odpravi urad pooblaščenca, drugega podpredsednika in upravnega odbora; uvede naj se odpoklic glavnih uradnikov in glasilo naj bode list, ki zagovarja interese delavstva.

Postaja šte. 91 je za združitev in bolniška podpora naj bi se izplačala nad 6 dni.

Postaja šte. 96 priporoča konvenciji, da bi se ne pozabilo slovenskega naroda v starem kraju, ter, da se mu voli nekoliko denarne podpore; da se vstopnina zniža od \$3.00 na \$1.50; da lahko vsaka postaja pošlje delegata na konvencijo ne glede na število članov.

OPOMBA:

Poročila krajevnih postaj in delegatov so bila vsekakor bolj obširna, kakor je tukaj objavljeno in s privoljenjem konvencije posnel sem samo glavne želje oziroma zahteve krajevnih postaj.

Kar je bilo priporočil glede pravil je prišlo že pri konvenciji v pretres in vsled tega smatram nepotrebnim iste objaviti.

S bratskim pozdravom vsem članom in članicam

A. Zbaničnik zapisnikar.

Sestanek.

Trije ali štirje dnevi so še manjkali do moje svatbe, ko sem korakal neko davno noč proti svojemu stanovanju. Lepa noč je bila, po ulicah prijeten hlad, vse tiho, samo tuintam korak zakasnelega veseljaka, nekakšna mrmrajoča pesem, ki se zdi, da smukne senci podobna mimo vogla, pod svetilko bleščajo policajeva polumesa, sijaj kavarnskih oken, ki se bleščajo ponekod sredi ulice ali trga kakor zlate plošče.

Ko sem zavil v osamljenejšee kraje, sem takoj začel pesmi slavcev, ki so peli pod grmovjem nad cesto in kakor vsak večer, tako sem tudi takrat ustavil korak — poslušal, premeril počasi par metrov trotoarja, zopet stal in vnoč vič nadaljeval svoje nočno romanje proti domu.

Vse mi je bredlo ob taki uri po glavi. Šale in dovtipi, ki smo si jih privoščili tisti večer po kavarnah in gostilnah, zanimiva do godba, ki jo je povedal prijatelj Julče iz svojega potovanja, lepa tujka, ki je sedela ves večer pri nasproti mizi in se ozirala včasih name s čudovito živahnimi očmi, pijani drug Pogačar, ki je splezal sredi trga na kondelaber in ugasil za kratek čas svetiljko in moja lastna minulost, lepi časi, ki so nekoč eveli, pa odevili.

Slavci so torej peli nad mano, grmovje je od časa do časa pošumevalo, zvezde so gorele na višavi v taki množini, da je bilo neba, skoro bi dejal, več zatega kakor temnega, jaz pa sem se domislil davnih časov, povečini tištev, kar bi bil rad imel, a ni sem nikoli dosegel in menda nikoli ne bom, kar pa je nemara baš zaradi tega tako lepo in nebeško, da mi manjka besed, da nimam izrazov, ki bi se jih lahko poslužil, za dostojno in vredno opisovanje.

Rečimo — Gizela!

Kako je bila lepa, če se to pomisli, kako je gledala s svojimi velikimi očmi kakor čarodej, kako je hodila po drevedu in zasmejovala mene — mene, svojega ponižnega truhadurja!

Kar sem napravil, kar sem govoril, vse je bilo smešno, vse se ji je zdelo tako malenkostno, da ni zaslužilo njenega uvaževanja, še celo ne odobravanja. In jaz vem in sem takrat vedel, da ji ne želi in ne more nihče dati toliko, kolikor bi ji poklonil jaz, če bi hotela razprostrti roke, samo gniti z mezinec, reči prijazno besedo!

Naj kdo verjame ali naj ne verjame, ampak to je resnica: Takrat sem bil mlad, poln moči, tedaj je bilo lahko okreniti pot pred seboj, tako lahko, kakor — dandanes pobrati šibo, če je prej ležala pot, pa je zdaj obrniti

sto srce je bilo zdaj nekje daleč, nekje globoko v nedosežnem kraju, kakor obrabljeno, založeno iz staro.

Dekleta, ki smo jim bili svoje dni v kratke čas, smo zdaj mi — smešili, vabili jih tja, kamor nas ni bilo, opravičevali se pri njih z vidnimi lažmi, objubljali jim — sam sveti zakon z nasmehom na obrazu. Zadeve so se torej popolnoma zasukale. Samo tisti spomini, ki so kazali duši nežno in obenem tako jako mladost, par let iz prejšnjih časov, solnčna proga sredi mračnih in meglenih življenjskih njiv, ta je še podprla ommajajočo zavest, zanikala revščino, odkupila vso vsakdanjost in grenkobo s solnčnimi žarki.

Če mi je prišla pod roke stara slaba risarja iz onih dni, pa me je prijetno izpreletelo po notranjosti ob prvem pogledu, če je zaigral zapit in osivel muzikant nlično popevko, ki smo jo peli v tistih letih, pa mi je bilo mehko in milo pri sreči kakor stari majki, ko ugleda po dolgem času svojega sina.

In ljubezen in spoštovanje do vsega, kar mi je bilo tistikrat sveto, je ostalo nekako in živi še dandanes v meni nedotaknjeno in neizpremenjeno. Kdaj me je že minilo zardevanje, kdaj sem bil zadnjič v zadregi pred žensko, ki je slučajno lepo zrasla in ima oči črne in svetle kakor dva uglasjena kamena? Davno ne, nekjer ne, samo enkrat in takrat, ko sem srečal v gledališkem hodniku med predstavo čisto nepričakovano in nenadoma — Gizelo. Zardel sem — čutil sem natančno toploto v svojih ličih — in bil v zadregi.

— Vedno ste enaki! — je rekla in se mi smejala. — Ali se še do danes niste navadili žensk?

In ko je stala pred menoj in govorila, je bil njen glas tako malomaren, kakor bi mislila nekaj docela drugega, kar ni z menoj v nobeni stiki, mimoidoče je gledala, vedla se tako, kakor bi se ji mudilo proč, kakor bi jo — vleklo drugam, drugam!

Tisto noč sem skrivaj pobegnul iz gledališča domov v svojo sobo, oblečen sem legel vznak na posteljo in čul skoro do jutra. Ali taka premišljevanja samo mamijo duha, trpinčijo srce, krajejo čas, napravljajo posameznika nesposobnega za delo.

Čemu želiti zvezdo z neba, če p aje vsakomur znano, da je nedosežna, čemu hrepeneti tja, kamor bi radi, in smo prepričani, da nikoli ne pridemo?

(Dolje prahodnjiti).

DARUJTE PAR CENTOV SLOVENSKIM TRPINOM V STARI DOMOVINI!

NAZNANILO.

V CONEMAUGH, PA.

S tem se obvešča vse člane in direktorje Slovenske Zdržne Zveze v Conemaugh, Pa., da se bo vršila izvanredna seja Zdržne Zveze v sredo dne 27. t. m. ob 8. uri zvečer. Vzrok seje je, ker nekatere člani žele, da se takoj s trgovino začne. Radi tega je potrebno, da se člani in odborniki v polnem številu iste vdeležijo. Na dnevnem redu bo več zelo važnih točk za rešiti.

(23-25-9) Tajnik.

DRAGO MU JE, KER SE JE PREPRIČAL O RESNICI.

H. H. von Schliek, slavnostni naravni zdravnik in tovarnar Bolgarske Krvne Čaje, kateri je s stoinstotno bolnimi v stani zvozi in dobiva od onih, katerim je Bolgarski Krvni Čaj vrnil zdravje, cele kuro zahvalnih pisem, je Ivan Kolich, P. O. Box 10, Pine Fork, Ohio, pisal sledeče pismo: "Lepo se vam zahvaljujem na Vašem Bolgarskem Krvnem Čaju, ker jako izvrstno deluje na mojo želodčno bolezen in drago mi je, da sem se sam prepričal, da se res vsebuje vse one zdravilne moči, katere o njem v svojih oglaših priobčujete."

Eno veliko škatljo Bolgarskega Krvnega Čaja, ki traja pet mesecev, pošlje za \$1.00 kamorkoli, v Canado za \$1.12.

Marvel Products Co.

9 Marvel Bldg.

PITTSBURGH, PA.

Pripomba: Ako hočete pošljati, pošljite 10c. več.

Kvišku.

Spisal Fran S. Finigar.

(Nadaljevanje).

Baron Vogel se je vrnil skozi park, kjer so ga pred krasno vilo, najlepšim opatijskim hotelom, na prepleti terasi, ki je bila obsežna z gostim listjem divje trte, čakali prijatelji: štirje častniki in dva civilna gospoda, plemiča.

"Ugodna perspektiva, Lotar!" pozdravil je došlega barona ulanski nadporočnik ter si vihal z dišečo pomado natrete brke.

"Ugodna, kamerade! Palas Minerva mi je mila. Stari se drži nekoliko mrklo, a zmaga je gotova."

"Čestitami!"

"A, glavek mora tudi prave vojne štrpase prenašati, da si ustanovi ugodno zakonsko posadko. Sedaj, ko se imamo tu tako infernalno dobro, moram proč — moram za njo — ne pomaga nič. In kam pojdem, ugani, uganite, prijatelji!"

Baron je potegnil iz brušene steklenke dolg požirek refoška.

"To pač ni težko uganiti. Na letovišče — in tam se boš zabaval na stroške njenega očeta, da ti bo vrag nevoščljiv!"

"Prokleto nevoščljiv, seveda! Pomislite: ona je deloma v samostanu, deloma v kaznišnici; ena družina mune, druga — kaznjence. To bo zabava!"

"Originalno, Lotar!" udarili so vsi hkrati v smeh. "Tam doživis izrednih pikantnosti; za štirinajst dni prineseš gradiva s seboj za kazinske večere."

"Dolgočasno bo to gradivo! Z Margito stanje njena soročnica, teta Evfrozina, usmiljenka. Ta jo vodi in ima silen vpliv nanjo. Zato mi je pisala tetka Tera, da naj si izposodim pobožno masko, sicer mi ta teta vse podere."

"Kolosalno, Lotar! Vedno bolj zanimivo! Teden dni bi si dal arest, ko bi te mogel videti, kako boš igral to zate tako važno ulogo. Na zdravje, gospod munitski frater!"

Slavni vitezi so tekali in pili, zbijali kosmate dovptne na račun ubogih usmiljenk in poštenih ter nepokvarjenih ljudi sploh. Lotar pa je nasmijal, zvižgal in sukal oči, ter jim med grohotom in ploskom kazal, kako se bo hlinil, da bo pobožno dušo tetino kar očaral in omanil. Pili so dolgo, da so bili vsi preveč razvneti. Solnce je že zatonilo za Učko goro, družba si je naročila konje, da odjase proti Reki.

Lotar je imel visokega vrancea z belimi lisami na čelu.

"Veš kaj, Lotar?", nagajal mu je ulanski poročnik, "ker si tako nadepolnjen ženin, privoščiš bi si lahko boljšega konja. Ta ni več zate!"

"Kaj, boljšega konja? Kdo ima boljšega na Reki? Kdo? Stavimo! Kdo kaj stavi?"

Lotarju se je poznalo vino, in navihani poročnik je dobro poznal njegovo slabost. Zato ga je nalašč podražil, da bi ga pripravil do kake stave, katero bi Lotar, kot navadno, gotovo izgubil.

"Jaz stavi!"

"Nič! Stavimo vsi skupaj — in gospod baron je sam zoper nas! Teda, kako stavo?"

"Stavim, da ta konj preskoči to-le mizo, na kateri naj bo petdeset šampanjk. In če le eno prevrne, plačam vse; ako ne, plačate jih vi!"

Stava je bila drzna. Poznali so Lotarja, poznali konja. Lotar je bil dober jezdec, in če bi konja pritrl do skrajnega napora, lahko bi se to posrečilo. Toda ganiti se niso smeli, morali so udariti na stavo.

Markerji so morali takoj odnesti mizo na ugoden prostor izven parka, potem so nanosili na mizo šampanjk. Radovednega ljudstva se je zbralo hitro ogromno število. Vsa česta je bila zastavljena z zvedavimi obrazi. Tik ob mizi je stala komisija, ki bi imela nanetno paziti na konjska kopita, ali so zadela steklenice ali ne. Lotar je sedel na vrancea, kateri je bil in hrzal ter se vzpenjal kvišku, nemiren in igrav. Baron ga je stiskal in dražil, da bi ga še bolj razvnel.

Ko je bilo vse urejeno, odjahal je Lotar skozi dolgi špalir gledalcev v kratkem diru in se oddaljil toliko po cesti, da ga skoro niso videli. Mučen trenutek čakanja je nastopil. Množica ni glasno govorila. Le tiho so se spetali med seboj, nekateri veseli take igre, drugi zabavljajo na prozornost in zapravljivost baronovo. Mavskido med gledalci, ki je dobro poznal

barona, a poznal tudi Margito in že slutil za nakame, ki so se snovale za zvezo, je pomilovalno kimal z glavo: Uboga Margita!

"Toka-tok, toka-tok!" se je zaslišalo po cesti. Gledalci so odstopili za par korakov od ceste. Baron je drvil na vrancea proti tej umetni barijeri v najgorjem galopu. Vrance je brzel v silnih skokih, dolgih in naglih, pa tako lahkih, da se je zdelo, kot da bi bila zemlja prožna in bi ga vselej, kadar se je dotakne, vrgla z elastično silo v zrak. Glava je bila stegnena naprej, nozdrvi so prhale, od brzde se letela pena po zrakcu. Baron je pa sedel v sedlu kot bi bil prirastel. Izborni je jahal. Roka je popustila povodec in dala vso divjo prostost konju.

Se dva skoka, in vrance bo moral čez mizo. Gledalec sta zastajali kri in sapa — oči so se jim napenjale, usta so čakajala kar zvala, pri sreči pa jih je grabila neka temnoba kakor strah.

Zadnji toka-tok! Vrance je prihitel čez mizo v tako silnem koku, da sta splavali prvi nogi visoko nad zlatimi vratovi šampanjk. Toda miza je bila široka, dvig vrance je bil za nekoliko predalec od mize in zadnji nogi sta zadeli v vrsto steklenice, ki so se prevrtnice, razbile ter šumeč in kipeč sile iz sebe dragoceno pijačo.

Ali kljub temu je ljudstvo ploskalo baronu burno, divje, kričalo, pozdravljalo ga, ko je jahal počasi na znojnem konju nazaj skozi vrsto, metalo nanj evetlje, pahljalo mu z robei ter ga obaspalo kot junaka prve vrste z vsemi mogočimi slava-klici.

Baron se je pa klanjal tej množici in ponosno kot Cezar v triumfu izprevaljal konja.

Vedel je, da je stavo zaigral, a kaj bo ta bagatela, petdeset šampanjk — katero pokrije Margita na doto, v primeri s slavo, katero si je pridobil in o kateri bo govorila jutri cela Reka!

VI.

"Pojdiva nad slap!"

"Ali se upate, gospica?"

"Upam! Ha, ha!"

Margita je že zbežala po peščen, mokri stezi pod nagnjeno veliko skalo, čez katero bobni v belem curku Peričnik. V tankih nitkah je voda curkala skozi skalo in te vodene nitke so se na dnu razredile in kakor tanek niz prosjnih steklenih jagodic doble v vlažnem pesku majhne jamice. Iz kotla, kamor je gromel slap, se je pa dvigala bela, penasta megla in legala na opolzele kamene, na zeleno gatre in jelše ter močila njih listje z večnim dežjem. A Margita se ni menila za ta vodeni prah, ne za vodene nitke pod skalo. Hitele je za slapom urno in gibko ter ni hotela počakati Anteta Lacingerja, kateri ji je ponujal roko v oporo in solnčnik za streho. Prišla sta na nasprotni breg pod prsečim slapom in tam otresala roso in debele kaplje z obleke.

Margita se je naslonila na smrekovo ograjo in dolgo nemo zrla v to vodno šumenje. Val za valom je padal razpenjen in čist kot kristal na mogočne skale, razbijal se tam na milijone solnčnih studenih praškov, ki so se dvigali in padali, premetavali se in vrel, plesali v zelenem tolmunu in boreč se in zvijajoč hiteli čez kameno po strmini navzdol. In iz te kotanje je bobnelo in šumelo, da se ni razumela beseda, in grom slapa je odmeval po ozki gorski dolini.

Margita je slonela in slonela. Lacinger je pa stal ob njej in ni se upal dramiti. Objemal je bil sum vso njeno dušo, objemal njeno celo srce, da se je zatopila in pogreznila v te valove, da se je kopala njena domišljija v teh belih vrtnicah, iz katerih se ji je zdelo, da se dvigajo prozorna telesa vodnih dekle, pogorskih vil, ki gledajo tako vabljivo in namamljivo, razpenjajo bele roke in iščejo, koga bi prišle k sebi, da bi se raztopil v neizmerni dražesti, a zopet odletajo in se izgubljajo v zrak in nove, čarobne vstajajo iz zelenega tolmuna.

To šumenje in kipeenje, ta nepretrgani živi vodeni tok je zamažil Margitino oči, v sencih jo je nekaj mehko gladilo in božalo, skale so pričele divji ples, drevesa so se sukala in kot Erinije besnely z dolgimi vještami kitami...

Margiti se je zdelo, da mora žniti, da mora v ta ples; krčevito se je oprliela ograje in bolestno vzkliknila, da je Lacinger, ki je bolj opazoval njo kot dobro poznani slapa, priskočil in komaj se vjel solnčnik, ki ji je zdrknil iz rok, vzdramil jo in skrbno vprašal:

"Kaj je, gospodična?"

Margita se je stresla, obrnila od slapa proč, zatisnila za trenutek oči, potem pogledala Lacingerja, pogledala ga z globokimi očmi, pomolčala, nato pa rekla:

"Sedaj umem, kaj se pravi: Halb zog sie ihn, halb sank er hin..."

Mehanično je nato prišla za ročnik solnčnika, katerega ji je ponujal Ante, in zopet molčala. Na obrazu se ji brala globoka melanholija.

V dnu je še zrla to vrtenje slapov, ki ji je bilo živa podoba življenja. A dalje in globlje ni hotela razmišljati. Ozela se je, kakor bi se hotela otresti teh mučnih misli, na nasprotni breg in vprašala Anteta:

"Ali se ni onih za nama?"

"Ni jih še videti, gospica."

"Torej pojdiva na slap!"

In šla sta po stmi stezi, ki je vodila preko skalne brežine kvišku stromo in nevarno. Lacinger je šel naprej in vodil Margito za roko; on je bil vajen takih kozjih potov, ker je bil dober hribolazec. Dospela sta srečno na vrh, na ono ravnicco, odkoder se vidi po celem curku do tolmuna in še dalje po dolini, kjer šumi mrzla Bistrica.

Prav tedaj so se prikazali drugi izletniki, ki so bili dosti zaostali za Margito in Lacingerjem: gospa pl. Albeni, tetka Tera, kapitanica, prednica Gabrijela in dva sinka gospe Albenijeve. Ko jih je Margita zagledala, pričela je tleskati in huškati, da je opozorila gospe na svoje izvršeno stališče. Toda gospe ji niso ploskale, ampak so se tresle groznega strahu in bojazni. Tetka Tera je tarnala in se jezila na Lacingerja, da zapeljuje Margito na take nevarne kraje. Tolažila jih je prednica Gabrijela, češ, da je Ante zanesljiv vodnik in se ni treba ničesar. Migale in vabile so jo k sebi. Margita je spoznala njih nervozno bojazn in to ji je — nagajljivo — jako prišlo. Vsa hipna melanholija je izginila in bila je zopet vesela in razposajena. Lučala je kamenje v vodo, klicala odmev, pela in tleskala ter nazadnje se vsedla na zeleno trato.

"Gospica, kličejo naju, pojdiva!"

"Ali jaz ne morem odtod, dvignite me!"

Lacinger ji je podal roko, kot bi verjel njeni himbi. Ali predno se je dotaknil njenih prstov, skočila je že kvišku in se mu poredno smejala.

"Torej pojdiva!" je dejala.

"Pojdite naprej, da me ulovite, če padem."

Lacinger je slusal in šel stopinjo za stopinjo pred Margito ter pazil vsak trenutek nanjo, da bi ji mehki čevlji ne izpodrili na strmi stezi. Srečno sta prišla čez skalo do mehkega, razspnega svrta.

"Odtod zletiva! Letite naprej, jaz za vami!"

"Pazite", je še dejal Ante, in zasumel je pesek ter se pokadil iz pod nog. V trenutku je bil na oni ograjeni ravnicci. Margita je še stala v bregu. Potem je pa zavil teta solnčnik in sfrčala kot mehkokrilni metuljec po pesku. Ante je pa razprostil v dnu brežine svoje roke, kot bi jo hotel ujeti. In res. Margita je pribežala naravnost proti njemu z veliko namlostjo; a on se ji umaknil na stran ter jo je ujel za roko, da sta se kakor na plesu parkrat zavrtela v kolobarju.

"Hvala lepa!"

Izpustila je njegovo roko in odšla sta čez brv h koči, kjer je bila ostala družba.

"Margita, vratolomnica, kaj misliš? In vi, gospod doktor, ste predirni, da vabite Margito v tako opasnost! Nič več te ne izpuštim iz vida. Ah, mama bi bila omedlela, da te je videla na oni skali!"

"Tetka, ne bodi huda! Saj ni nič nevarno! Ti se vsega bojiš! Saj nisem otrok, saj pazim..."

Margita se je dobitljivo in ljubko laskala tetki in jo hitro zopet spravila v dobro voljo.

Sedli so v lopice krog mize. Vrat Marko, katerega so vželi s seboj za nosača, je razložil po mizi iz težke košare izbornih jestvin in nekaj butelj; potem se je pokormil, obstal za neko smrekovo in potrpežljivo čakal, kdaj ga pozovejo, da pobere in naprte plede, ogrtače in ostanke ter si od njih privošči tudi sam kako napoj ogledano rajsko kost.

Hoteli so piti vodo.

Ante je bil takoj pripravljen, da gre ponj. Vzel je prazno buteljko in stekel po stezi proti slapu.

"Nicar, gospod Lacinger, ne trudite se, saj je Marko tukaj!"

Lacinger je pa že odšel in ni slusal Margite.

"Kako se bojite za tega plebejca", menila je gospa pl. Albenijeve. "Naj bo vesel, da je z nami, saj uživa plačilo, toraj treba mu je, da se potrudijo!"

Gospe Albenijeve se je videl na licu oni prezirljivi izraz, kateri dokazuje, da velja le plemstvo in bogastvo. Vse drugo je pa ponižno, nizko suženstvo, katero ni vredno, da se ga dotakne njena noga, v kateri teče zlatni sok plemenitega rojstva.

"Oprostite, milostna, gospod doktor je plemenita duša, izobražen in nadarjen mož. Da je reven, zato ne more kaj."

"Oho, Margita, odvnetica plebejcev! Kaj poroče Lotar? Čakajte, jutri — saj pride jutri — kaj ne, tetka, — jutri vas zatočim! On si že privošči tega študenta, da bo videl, kaj je on in kaj smo mi odlični krogi!"

"Milostna, ne bojim se tožbe čisto nič. A vedno bom občudovala moža, ki iz nič nekaj postane, ki je, kar je, sam iz sebe, ki se z jekleno voljo povzpne čez vse zapreke in doseže svoj namen. Kdor ima v zibko nastanjen cekinov in na izbero prilik, temu pač ni umetnost, da kaj doseže; samo oči odprta in roko iztegne po sreči — pa jo ima!"

"Margita, hvalim vaše nazore. Kar je vredno čislanja, to moramo čislati na vsakem, na siromaku prav tako kakor na plemiču."

Prednica Gabrijela se je osmehnila in proti Albenijevi potegnila za Margito.

Ante se je vrnil.

Pogovor je bil zopet vsakdanji, o gorah, ki so morale rtaste glave kvišku, o planinah, o vremenu... Bil je pač pogovor brez barve, plitek in plehek, ki se govori samo zato, da se nič ne pove; ko se rabi jezik za to, da se zakrije, ne odkrije to, kar človeško srce misli in čuti.

Odšli so.

Ante je šel z Margito. Ali strogo ji je teta naročala, naj ne bežita kot popre, da se ne segrejeta in ne prehladita; slusala sta le deloma. Mlada in iskra noga, burna kri in priletna kosti — to se pač ne ujema.

"Jutri pride ženin, gospica, čestitam vam iskreno. Prednica Gabrijela mi je povedala."

"Ante je bil iznenajen."

"Prosim vas, molčite!"

Ante je bil iznenajen.

Šla sta nekoliko časa tiho drug ob drugim.

"Kako bode te kmalu srečni!"

Lacinger je kršil Margitino prošnjo.

Margita je s solnčnikom odsekla glavice velike kresnice in prijetno vzdihnila.

Ante si je ne upal dalje motiti.

"Ali ste opazovali slap, gospod doktor?"

"Že velikokrat, gospica!"

"Mislim, če ste se že kdaj tako ugloboili v to šumenje, tako s celo dušo, da niste nič videli — nazadnje še slapa ne?"

"Da, da, tudi jaz sem že sanjal ob slapu."

"Sanjala? Meni se pa skoro to niso zdale sanje, ampak živa, istinita podoba življenja!"

"Taisto sem čutil tudi jaz!"

"Povejte mi, kaj ste čutili?"

"Ta ozka struga so različne razmere, katere pahnejo človeka v življenja tok, da mora plavati po njem, plavati in kopneti hitro dalje in dalje enako nemirnemu valu, katerega je rodilo solnce na snežnih poljanah. K o misli, da je že priplaval do mirnega vnožja, tedaj je treba odločilnega skoka, in ta usodni skok! — Koliko se jih razbije kakor kipeča voda ob stenah in izginejo, propadejo. Vse nadeje, vse upe jim ugrabi neugodni trenutek."

"Da, da, gospod Lacinger, resnično: mi smo igrači v valovju življenja, mi smo brez svobodne volje kot voda v strugi; ali se vam ne zdi tako?"

"Da bi bili brez svobodne volje — nikakor! Toda razmere, o kolikšne, zapreke, nasprotstva — to so faktorji, katerim se tolikokrat klanjamo in delamo to, kar nam ni po volji, kar nam ne ugaja. Sicer bi se lahko uprli, a naša volja je največkrat preslaba za to. Mnogokrat je pa strast v nas tako silna, da ne slušamo nasprotnega mnenja tremezga razuma, in tedaj smo res igrači valovja, katero nas navadno umiči, ako se pravčasoma ne strzujemo in ne izirgamo iz vrtnice."

"Verujte mi, da pogosto to razmišljam. Ali came to ni. Po takem razmišljanju sem pobita, nemirna, čisto bolna. Tega seveda ni hče ne ve in tudi slutiti ne, da bi otročja Margita mogla modrovati. Bessica je pa vendar. Zavrati tega modrega vpliva si tudi radino pel in stradal, bolj potrpežljivo, ljubimo tako misli in se izkušam učiti se z voljnim ognjem."

raztresti in telesno utruditi, da me ne napade ta žudni pesimizem. Tedaj pustiva midva modrovanje. — Kaj drugega? — Jutri pride moj brat Adolf; jurist je kot vi; morda ga celo poznate, saj je bil prvo leto na Dunaju."

"Adolf Ladič!"

Lacinger je menjal barvo in je moral zbrati vso silo, da tega ni zapazila Margita. Že prvič, ko je prišel v dotiko žnjo, se mu je vzbujal neki neljubi spomin. A za dušil ga je. A sedaj mu je vstal nanovo, vstal živo in krepko, da bi bil Lacinger najrajši pustil Margito in bil sam, sam v gozdu, ob slapu, v sobi — samo sam, kjerkoli. Toda ni mogel.

"Adolf Ladič", je ponavljal, "najbrže ga poznam. Eno leto je bil na Dunaju, potem ga nisem videl."

"Sedaj študira v Gradcu."

"In gimnazijo je dovršil —?"

"V Trstu!"

"Da, da, pravi je, poznam ga."

"Kak bo vesel, ko dobi tovarisa!"

"Goto, gospica." Lacinger je lagal.

"Bodete videli, kak se je izpremenil in o svoji izvoljenki sam kaj pove."

"Izvoljenki? Morda je že zaroben?"

"Ne in da. Ali brzkone bo tako prišlo. Bogata je, odlične rodbe — sicer pa nič posebnega; mislite si diametrčno nasprotje od mene: koketa, plesalica, hlastačica poklenov — hrrr! — Ali kako je grdo, ker opravljam, kaj ne?"

Nerodna telega jima je prišla nasproti, kar je bilo Lacingerju silno všeč, da ni bilo treba odgovarjati, ker je moral skrbeti, da sta se ognila na strmec v ozki zagati, skozi katero je vlekel siv vol krulaček gare.

VII.

Po grajskimi je vladala grobna tihoata, samo luna je ogledovala polno lice v nebrojnih valčkih grajskega potoka, ki je šumjal melodiozno, krivinosno, kot bi se zavedal, da vsniva pokojno veliko družino ogromne grajsčine. V travi je žarela tuimata kresnica z belo lučko, nekatera švignila po zraku kakor majhna zvezdica, a kmalu zopet kot utrinek padla v travo.

Nad tem mirom se je bočilo nebo, katero je črtala bleda rimska cesta; ob njej je na iztoku in na zapadu gorelo milijon iskrih zvezd.

Ante je sedel pri odprtem oknu, podpiral si z obema rokama glavo in gledal v veliki voz, ki se je peljal po nebu nad grajsčino.

Prijala mu je nočna tihoata, prijal ta sveži gorski zduh.

Bil je zamišljen, globoko zamišljen za tri leta nazaj. —

Podolgsata miza. — Ob njej sedijo njegovi tovariši vseučilišnički. Protivnosno pivo se peni v okroglih vrčih. Pečenka diši od njegovega sosedu. Družba je živahna, vesela, bučna. Čase se praznijo, boljši pive pijejo in zopet se ziblje sveža, peneca bledorumen tekočina v čašah. On sedi, nem, molčeč in pobit pri tej mizi. Teden dni je že brez noveca. Teden dni strada in se pileplja prijateljem, da si za silo utolaži glad in žejo. Tovariši so ga poznali, da je čudak, filister, ki noče živeti znjimi. On je pa molčal in odgovarjal z bolestnim smehom. Vedeli so, da je siromak, a tudi znali, da dobi na posodo. Toda on ni prosil, ni hotel prositi, ker je vedel, da bo težko ali celo ne bo mogel vrtni. Četudi je bil mlad, vendar je bil značajan, možki.

A glad, stradanje, to muči, to ulomi vse sklepe, vsak ponos, in človek prime za vsako ponudbo, poniža se in potrka, dasi ga je smam, in sprejme vsakršne pogoj. Življenje je vendarle življenje. In zato, da človek živi, da si ohrani največje bogastvo, zato stori vse, čisto vse. Kolikokrat mu je pomohlo, da živi, samo nova zadržna na vrat, novo breme na pleča, ki teži in veča življenja težo in ga mori kruto! Ali vendar človek hoče živeti, smrt je bridka.

Ante je vzel iz žepa zapisnik. Iz njega je padla fotografija in obležala pred njim na mizi, pred njim — lačnim, brez večerje, ob prazni čaši. Glavo si je podprl z dlanjo in gledal v sliko, zatopil in poglobil se vanjo, da je pozabil glad, izbrisal si iz spomina žalostni stan in se impajal in naslajal ob teh očeh, ki so ga zrla iz slike, ob ustnakh, ki so skozi majhni smehček dihale toliko sreče in blaznosti. Trpel je, stradal — ali to je v zdvojenosti videl njo, videl jo v zdvojenosti videl njo, Ando, katere ga bo osrečila, katera ga bo osrečila, tedaj je trtega modrega vpliva si tudi radino pel in stradal, bolj potrpežljivo, ljubimo tako misli in se izkušam učiti se z voljnim ognjem."

Njegov sosed si je otiral s servieto ustnice in majhne brčice, natakarnica je pobirala izpred njega krožnike. Krepak požirek piva, nato si je zmotal cigareto in opazoval Anteta. Skrivaj je gledal lepo Ando, oči so mu plamtele in kar ponživale majhno sliko.

"Od ljubezni ne boš sit", nasmaje se Lacingerju sosed Ladič in ga vzdrami s komolecem.

"Materijalist, cinik!"

"Hahaha! Tako je! Pa pij v svojih idealih pivo, če hočeš; boš videl, če bo kaj izdalo in zaleglo!" In Ladič je zopet pil v dolgih požirkih.

Ante je molčal. Peklo ga je in glad ga je mučil.

"Nevoščljivci! Ali se ti je lja bi Ande, kaj ne?"

"Anda je tvoja, kaj to meni koristi!"

Ladič se je sklonil na mizo in zrl Lacingerju v lice. Prišel je govoriti maeje, zapeljivo prijateljski.

"Tovariš, veruj mi, da bi jaz dal za Ando vse, čisto vse; povem ti odkritosrečno, da jo ljubim, ljubim tako ali še bolj kot ti. Veš pa, da sem pošten, in ker vem, da ona ljubi tebe, ne hodim ti na pot, ne kršim ti sreče. Toda nekaj mi lahko storiš. Ti imaš sliko in imaš Ando. Jaz nje ne morem imeti, a imel bi rad vsaj sliko; to bi čislal, to ljubil, to hranil in oboževal kot najjasnejši vzor!"

"Vzor? Pa si materijalist?"

"Frazé! Boži, vsi smo enaki. Kadar pijemo in jemo, smo materijalisti; kadar ljubimo, idealisti. Seveda je ljubezen različna: Ta se zaljubi v suho zlato, oni v pijačo, drugi se pa zagledajo v ženske. Ali vsakemu je to, kar ljubi, vzor, in popolnejši vzor je menda vendar takov živ angelček, nego trda vreča židovskih cekinov ali klet polnih sodov."

"A vedno si pravil, da tudi ženske ljubíš edino le materijalno, praktično, da se ljubezen spoone vsled osebnosti, ampak vsled razmer, vsled denarja — dote?"

"Ti si čuden! Ali ne veš: Primarno živim, dein filosofihari! Toda vsprico temu ti dokazuje ta moja tajna ljubav, katere nisem nikomur razodel, razven tebi, da sem vendar-le velik idealist, morda večji nego — ti!"

"Nocoj, kaj ne! — A jutri?"

"Ti me ne poznaš! — Ali sem kdaj tako govoril s teboj kakor danes?"

"Zares še nikoli."

"Nikoli, in z drugim tudi nikoli. Jaz vem, da si ti lačen in žejen. Stavim ti toraj ta-le predlog, ki ti dokazuje, da se skrajnji idealizem in materijalizem dasta združiti. Kar sem ti že prej rekel, ti tako-le predlagam: Prodaj mi sliko Ande!"

"Lepo te prosim, ali misliš, da sem slepar?"

"Nič slepar, ampak modrijan! povsem pametnega kova in kroja. Ako mi odstopiš mrtvo sliko, zato boš ti sicer materijalist, toda idealni. In jaz jo potem kupim in bom potem materijalistki idealist. Povedal ne bom nikomur, to je seveda častna stvar zate in zame."

"Zares še nikoli."

"Nikoli, in z drugim tudi nikoli. Jaz vem, da si ti lačen in žejen. Stavim ti toraj ta-le predlog, ki ti dokazuje, da se skrajnji idealizem in materijalizem dasta združiti. Kar sem ti že prej rekel, ti tako-le predlagam: Prodaj mi sliko Ande!"

"Lepo te prosim, ali misliš, da sem slepar?"

"Nič slepar, ampak modrijan! povsem pametnega kova in kroja. Ako mi odstopiš mrtvo sliko, zato boš ti sicer materijalist, toda idealni. In jaz jo potem kupim in bom potem materijalistki idealist. Povedal ne bom nikomur, to je seveda častna stvar zate in zame."

"Zares še nikoli."

"Nikoli, in z drugim tudi nikoli. Jaz vem, da si ti lačen in žejen. Stavim ti toraj ta-le predlog, ki ti dokazuje, da se skrajnji idealizem in materijalizem dasta združiti. Kar sem ti že prej rekel, ti tako-le predlagam: Prodaj mi sliko Ande!"

"Lepo te prosim, ali misliš, da sem slepar?"

"Nič slepar, ampak modrijan! povsem pam

